

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

P ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Columella in Praef. lib. 1. Ver pluvium nominat in quo crebro pluit. Auster pluvium, pluviam inferens, Ovid. 1. Metamorph. Coelum pluvium. Varro 1. de Re rust. cap. 13. Fritius pluvium. Virgil. 3. Georg. unde nigrissimus Auster Natus, & pluvio contristat frigore caeli. Hyades pluvia, Virg. 1. Aeneid.

Pluvialis, Pluvialis, adjectiva ejusdem significationis. [Gall. Pluviale, de pluye. Ital. Pluviale, di pioggia. Ger. Des Regen. Pol. Deszcz. Vng. Eső. Ang. Rain, belonging to rains.] Hinc aqua pluvia, vel pluvialis, quae de caelo decedit. Festus: Compluvium, quod de diversis tectis aqua pluvialis confluit in eundem locum. Virg. 3. Georg. & dum Vere madent udo terrae, ac pluvialibus. Aultrius. Coel. lib. 2. cap. 13: Pluviales quoque, & feriarum computatur, quibus non aratur, dies quinque & quadraginta. Ovid. 2. Fastorum: Ecce velut torrens undas pluvialibus auctus, Aut nix, quae Zephyro visa repete fluit. & Hædi pluviales, stellæ sunt quas Auriga (quod signum caeleste est super cornu Tauri) in manu tenet.

Pluviosus, oia. um: ut Annus pluviosus, in quo crebri imbre decedant. [Gall. Pluvieux. Ital. Pluvioso. Ger. Von Regen. Pol. Deszczowy. Hisp. Casa de agua lluvia. Pol. Pluviosus, deszczowy. Vng. Esős. Ang. Full of rains, what hath much rains.] Plinius lib. 18. cap. 23: Nubilo occasu pluviosam bytemem decernunt.

Plus, plura, Vide MVLTVS. Pluteus, plutei, m. f. Machina ad expugnandos muros, ad similitudinem calidia. Contextitur e vimine, & coriis proteguntur, tenuisq; rotalis: quarum una in medio, duæ in capitibus imponuntur. In quacumq; partem volueris, admoveatur, Hos obducunt muros admovebant, applicabantq; sub iisdem, latitantes, sagittis, aut aliis missilibus defensores de propugnaculis exordabant, ut interim scalis ascendendi praepararetur occasio, ut inquit Vegetius. Cæsar: Semperq; hostibus spes vitiorum redintegratur, eo magis quod deusulos pluteos tutum videbat, nec facile adire apertos ad auxiliandū animo vertebat. Plaut. in Milit. Ad eum vineas, pluteosq; agam: hoc est, totis viribus eum oppugnabo. Postea verò etiam tabule quibus aliquid præcipitur, eodem nomine dictæ sunt, ut Cratibus, pluteisq; & lineis cinctus. Suetonius in Calig. accipere videtur pluteū pro fulcro toti discubitorum. Quosdam, inquit, suis honoribus fuisset cœnare modo ad pluteum, modo ad pedes stare lincinctos linteo pallio est. Mart. lib. 3. Excluduntq; senē, sponde qui parte cubabat. Namq; puer pluteo vindice tutus erat. & Librorū quoque & tabularū, signorumq; repositoria, plutei appellantur. Liv. 3. Tyr. 2. Et jubet archetypos pluteū servare Cleanthas. & Tabula præterea qua utuntur ii qui aliquid meditantur, cōscribunt, pluteus dicitur. Perf. Satyr. 1. Nec pluteū cadit, nec demorsos sapit unguis. Vbi interpretis, Qui moram stylo judiciumq; adhibent, in ipso limæ labore, irati interdū, aut solliciti cogitabundi, vel pluteum cœdunt, vel unguis arro dunt, vel caput scabunt. & Pluteum etiam dicebat spatium id quod altiores columnas à superioribus per longitudinē in fronte discernebat.

Pluteale, pluteale, unde à Cicerone ad Attic. lib. 1: sigilla plutealia, inaguncule pluteis: id est, tabulis inclusæ dicuntur. Præterea (inquit) typos tibi mando quos in rectorio atrio possim includere, & plutealia sigilla duo. Plutonia quæ ait Cicero in Asia esse, specus sunt tetrum & peliferum halitus evomentes, omniaq; accidentia animalia trœcantes: ut apud Hierapolim. Plutonium deferbitur à Sordone & Charoniam ad Tymbriam vicum Carie. Spiracula Ditis vocat Maro lib. 7. Aeneid.

Pluvia, Pluvialis, Vide PLVO. Plynerii, orum, m. f. Dies festi erant apud Athenienses, Cereri sacri, qui inter nefastos numerabantur. Vide Cæl. Rhodig. lib. 14. cap. 9.

Pygnis, terra, Lege Diosc. lib. 5. cap. 168.

Pneumonia, pneumonia, quæ & peripneumonia, inflammatio pulmonis cum febris acuta & difficultate spirandi. Græci enim pneumonia vocant quæ nos pneumonia.

Pneumonia, pneumonia, quæ & peripneumonia, inflammatio pulmonis cum febris acuta & difficultate spirandi. Græci enim pneumonia vocant quæ nos pneumonia.

Pneumonia, pneumonia, quæ & peripneumonia, inflammatio pulmonis cum febris acuta & difficultate spirandi. Græci enim pneumonia vocant quæ nos pneumonia.

Poculum, li. n. f. Propriè vas quo bibitur: à potione dictum. [Gall. Potage, soupe. Vng. Csé. Gall. Toute sorte de vaissau à boire. Ital. Coppa. Ger. Ein Trindgeschin. Belg. Een Drinkvat. Hisp. Vaso para beber, copa. Pol. Kubek. Vn. Pohar. Ang. All manner of vessel to drink in, a cuppe.] Cicer. Ver. 6: In his pocula duo quedā quæ Heraclia nominatur, Mentoris manu summo artificio facta. Virgil. 11. Aen. Expectare dapes, & plene pocula mensæ. Horat. 1. Serm. Sat. 2: Num tibi quæ sauces unctis, aurea quæris Poculatum esuriens fastidis omnia, præter Pavonem, thombumq; Virgil. 3. Aeglog. pocula ponam Fagina, celatum divini opus Alcimedontis. & Sumitur tamē quædo pro ipso potu sive potione. Virg. 2. Georg. Pocula si quædo sævæ infecere novercæ. & Poscere majoribus poculis, est copiosius & liberius potationi indulgere, & cōvivis ad potandū invitare. Cic. 3. Ver. Discumbitur, sit sermo inter eos, & invitatio ut Græco more biberetur hospes hortatur: poscunt majoribus poculis: celebratur omnium sermone, lætitiaque convivium.

Pocillum, li. diminutivum, Parvum poculū. [Gall. Pessinet, petit vase à boire. Ital. Vassetto da bere. Ger. Ein Trindgeschin. Belg. Ein Drinkvat. Hisp. Vaso para beber, copa. Pol. Kubek. Vn. Pohar. Ang. All manner of vessel to drink in, a cuppe.] Plin. lib. 4. cap. 13: L. Papyrius imperator adversus Samnites, dimicatibus, votum fecit, si vicisset, lovi pocillum viari. Plaut. in Alinā. Tecum vina postea, tecum aquæ pocilla potitet. Catō cap. 156: Per linteū exugito succum, quasi heminā in pocillum fidele. Liv. 10. ab Urb. Voverat lovi victori si legiones hostium fudisset, pocillum melli, priusquam temetum biberet.

Pocillator, oris, m. t. Pincerna, qui est à poculis, qui in convivio vinū miscet. [Gall. Pincier, maître de la table. Ital. Pincerna. Ger. Ein Trindgeschin. Belg. Ein Drinkvat. Hisp. Vaso para beber, copa. Pol. Kubek. Vn. Pohar. Ang. All manner of vessel to drink in, a cuppe.] Plin. lib. 4. cap. 13: L. Papyrius imperator adversus Samnites, dimicatibus, votum fecit, si vicisset, lovi pocillum viari. Plaut. in Alinā. Tecum vina postea, tecum aquæ pocilla potitet. Catō cap. 156: Per linteū exugito succum, quasi heminā in pocillum fidele. Liv. 10. ab Urb. Voverat lovi victori si legiones hostium fudisset, pocillum melli, priusquam temetum biberet.

Poculentus, a, um, adject. Quicquid potari potest. [Gall. Potable. Ital. Che si può bere. Ger. Gut zu trincken. Hisp. Cosa que se puede beber. Pol. Dobra do picia. Vn. Meg szato. Ang. Whatsoever may be drunken.] Gell. lib. 4. cap. 1: Penus est, inquit, quod esculentum aut poculentum est: Cic. 2. de Nat. deor. Habitat in ea parte oris, quam esculentis & poculentis iter natura patefecit. Sunt qui hisce in locis potulentum & potulentis legere malint, ut sit à potu potulentus: sicut ab esca esculentus.

Podagra, e, p. cor. f. [Gall. Podagre. Ital. La goute et pié. Ger. Das Podagra. Hisp. Gotta del pié. Pol. Podagra, lamania. Vng. Köny. An. The gout in the feet.] Morbus est raucularis, pedes præcipue infestans, aliis eū ardore, aliis eū algore, quo divites & otiosi præcipue infestantur. Dicitur podagra quod à pedicæ more quæ Græci podagra appellat, pedum usum impediatur. Hoc vitium si manus infestet, chitagra dicitur. Martial. lib. 1: Litigat & podagra Diódorus Flaccæ, laborat: Et nil patrono pomgit: hæc chitagra est. Ovid. 2. de Ponto: Solvere nodosam nescit medicina podagra. Podagra, inquit Plinius, morbus peregrinus est. Nam si Italicus fuisset antiquitus, Latinū nomē invenisset. Non enim Roma, quæ sudando & laborando, & vires exercendo homines vivebat, hoc malū cognovit. & Sunt aut podagræ duo genera, calida, quæ & rubens dicitur, & frigida. Plin. lib. 26. cap. 10: Podagræ refrigerat radix è xiphio, semē è psyllo, cicuta eū lithargyro, aut axungia: aioxum in primo impetu podagræ rubentis: hoc est, calidæ. Vtrilibet verò convenit erigeron cum axungia.

Podagricus, & podagricus, m. f. [Gall. Goutte au pié. Ital. Gotta del pié. Ger. Podagrismus. Hisp. Gotta del pié. Pol. Podagra maia. Vng. Köny. An. The gout in the feet.] Qui podagra laborat. Plaut. in Mer. Sed tandē si podagricus pedib. esset Eurychus. Plin. lib. 20. ca. 8: Omnes hæc & podagricis utiles, & sanguinem rejicientibus.



Podagr. a. um. *podagrus*, idem quod podagricus. Claud Epigram. 10. Atque nihil proflus stare putat podager.

Podaris. pen. prod. [*podaris*. Germ. Ein langer roter oder sanges tued bis auff die farben hinab.] Talaris tunica. hoc est, vestis ad ta los usq; demissa, qua adheret corpori, & ita arcta est, & stri ctis manicis, ut nulla omnino in veste sit ruga, & usq; ad crura descendit. [Pol. *Zapan* vel *dal'aman*.] Solent milites habere lineas, quas camillas vocant, sic aptas membris, & adstrictas corporibus, ut expediti sint vel ad cursum, vel ad prelia diri gendo jacula, tenendo clypeum, enseni vibrando, & quocu que necessitas traxerit, expediti sequentes.

Podex. cis. m. t. posterior pars corporis pudenda, quod ex ea pedes fluere videatur. [*podex*, *podexis*. Gal. *Le siege, le trou de cul*. Ital. *Il forame sotto fa le natiche*, *dande la natura manda gli excre menti & le fece*. Germ. *Der ars*. Hisp. *El saluador*. Pol. *Zadnia*, *dupa*. Vng. *Szogh fer*. Ang. *The hole of the arse*.] Juv. n. Sat. 2. & podice levi Ceduntur tumide, medico sidete marisque. Horat. Hierq; turpis inter aridas nates podex, ut crudæ bovis.

Podium, dii. n. [*podium*. Ger. Ein Bret oder lauben vor dem haus.] Locus est ad spectandū aptus, à pede nomen habens, sive quia pedis modo projectura illa que podium facit, pro cedat sive quod ad pedes ædificiorum strui consueverit: sive quod in eo pedibus heremus. Alio nomine dicitur macia num. Solet enim fieri extra domus parietem locus porticus instar pulpitii, murulis è marmore suppositis. Iuven. Satyr. 2: Omnibus ad podium spectantibus. Suet. de Nerone cap. 12: Caterum accubans primū parvis foraminibus, deinde toto podio adapeito spectare consueverat. Vlpian. l. 12. §. 12. D. de Inst. Item spongie quibus columnæ, pavimenta, podia ex tergentur. Hujus diminut. est podioium.

Poema. Vide POETA.

Poenā. x. f. p. Supplicium, à Græco *poine*: quavis Varro à pen dendo derivari putet. [*poine*, *poenis*. Gall. *Paine, punition*. Ital. *Pena, supplicio*. Ger. Ein straff. Hisp. *La pena*. Pol. *Kara*. Vn. *banietes*. An. *Paine, punishment*.] Habet autem hoc nomē varios in oratione usus. Dicimus enim Petere pœnas pro exigere. Pendere pœnas, pro puniri: similiter Luere pœnas, Assicere pœnas, Constituere pœnam alicui, aut in ali quem. Committere pœnam, Cogere in pœnam, Constringere in pœnā id est, vi pœnam ab aliquo exigere, Dare pœnas, De pendere pœnas, Exigere pœnā, Expetere pœnā, Effugere pœ nam, Expendere pœnas alicui, Ferre pœnam, Habere pœnas. Perfolvere pœnas, sceleris, Perferre pœnā, Persequi pœnas alicujus pro ulcisci: Pedere pœnas, puniri, supplicio affici, mul tam solvere: Repetere pœnas ab aliquo, Sustinere pœnam, Sustinere pœnā, Sumere pœnas: Subire pœnas, Suscipere pœ nam. Exempla veteres scriptores legenti passim erunt obvia. Pœnarū verò octo genera Cicero commemorat: damnū, vin cula, verbera, talionē, ignominiam, exilium, servitutē, mortē. & Pœna etiam apud iuriscōsultos ponitur pro eo quod intere rit sive pro usura. Paul. l. ult. D. de eo quod ter. Centū solutis ex universitate, tam ex sorte quam ex pœna solutū vide ri. Idem l. 11. de usuris: Quasi est, an illud quod amplius ex consuetudine pœnæ nomine à quibusdam exactam est. Pœ na tamē sic differt ab usura, quod quum usura ex usu pen deat, sive ut planius loquamur usus diuturnitas eam pariat, pœnam contra successus temporis non parit, sed contuma cia debitoris sola. Ex Horomano.

Pœnalis, pœnale, om. t. Quod ad pœnam pertinet. [*pœnalis*. Gall. *De peine* & *punitio*. Ital. *Penale*. Ger. Das ist ein straff gebid. Hisp. *Cosa perteneciente a pena*. Pol. *Do karny pryznaly*. Vng. *Itmentesbol valo*. An. *Belanging to paine or punishment*.] Jur. Pœna lia opera. Plin. l. 18. c. 11: Alica sit è æra, quam semē appellavi mus. Tundit granū ejus in pila lignea. Nā lapidis duritia cō tenitur. Nobilias (ut notum est) pila victoris pœnali opera.

Pœnā. i. s. a. aliud adjectivū, Pœnalis: ut Pœnaria actio. Quint. lib. 4. cap. 3: Si legem asperam tuedimus, aut pœnarias actio nes incremus. Idem lib. 7. cap. 3: Sed etiam in formulis quum pœnariæ sunt actiones, nos ita causam patimur, an commis sa sit pœna, an exigi debeat.

Pœnio. Veteres pro punio dixerunt.

Pœnitēte, rebat, tuit. verbum impersonale. Quasi pœna tenet, inquit Siphontinus. Est enim pœnitere, ob factum aliquod vel non factū animo anni & dolere. [*pœnitentia*. *pœnitentia*, *pœnitentia*. Gall. *Se repentir*. Ital. *Pœnitenti*. Ger. *Es reum et mich*. Belg. *Verwonen*. Hisp. *Arrepentirse*. Pol. *Zal seil*. Vngar. *Szanos davan*. Ang. *To repent, to forgiue*.] Cic. pro Cælio: Nam quod objectū est de impudicitia, quodq; omnium accusato rum nō criminibus, sed vocibus male dictisq; celebratū est, id nunquā tam acerbē fecerit Cælius, ut eum pœniteat non de formem esse natū. Quoniam verò in his etiā que nobis aut ter tis, aut pudori sunt, pœna quiedā esse videtur, sit ut pœnitent aliquādo pro reder, puder, seu doler, accipiatur. Liv. 1. ab Vib. condita: Nec me eorum sententiē esse pœnitent. Cic. in Catoe:

Num igitur si ad centesimum vixisset annum, senectutis tunc sue pœnitentē? Accipitur interdū pœnitent, pro eo quod est, parum, vel exiguū videtur. Terent. in Eunucho. An pœnitent flagiti, te autote quod fecisset Adolescentem, si miserū in super etiam pati indicaret? Idem in Heaut. Me quantum quod a terra fit, pœnitent: id est, parum videtur, & exiguum quod a terra fit. Cic. lib. 1. Offic. Tandū autē velle debebis, quoad te, quā tum proficias, non pœnitent. & Pœnitent me hominis: id est, non magis facio hominē. Cic. Acad. Quid? eum Menarchi pœnitentat? quid Dardani, qui erant tum principes Scythicū Pœnitēns, pœnitentis, & pœnitentis, participia. Accipit Nery ce, neq; quēquā arbitror pœnitentū tuę laudes. [*pœnitentia*. *pœnitentia*, *pœnitentia*. Gall. *Repentant, qui se repant*. Ital. *Che se pente*. Ger. *Reumend*. Hisp. *Que time arrepentimiento*. Pol. *Zal seil*. Vn. *Mez dano*. Ang. *That repenteth*.] Quint. ii. 9. ca. 1. lo usq; processus est, ut Non pœnitentū, pro nō aditū pœnitentiam, & Visūros, ad videndū missos, Salutū dixerit. Colib. ca. 2: itaq; hic ager sive exerceatur, sive cesset, colono est pœ nitendus, ac tanquā pestilens refugiendus. Pœnitendus enim idem est quod parvi estimandus, pudendus, contemendus. Liv. 1. ab Vrbe condita: Sub haud pœnitendo magillro. & Pœnitēte verò interdū jungitur genitivo. Suet. in Vitellio: Non multo post pœnitena facti. Interdū ablativo cū prepositione De. Mē in Claud. Pœnitētis de matrimonio Agrippinæ. & Pœnitentū gerundium legitur: ut Non est ejus preceptoris pœnitentū. Salutū in sagurtha: Num eorum pœnitendum sit.

Pœnitentia. f. p. & pœnitudo, ab imperio alii pœnitent. Dolor ex re aliqua facta aut premissa oritur. [*pœnitentia*. *pœnitentia*, *pœnitentia*. Gall. *Repentance, pœnitentia*. Ital. *Pœnitentia*. Ger. *Reue, buffertigkeit*. Belg. *Veren*. Hisp. *Arrepentimiento*. Pol. *Kuta, zel*. Vn. *Pœnitentia, benniek me; zanja banasa, me; zoma*. An. *Forbidding, repentance*.] Plin. Epist. 130: Superest ut tuius provincię quod damnasce dicitur, placeat: apudq; pœnitentū pœnitentia iure. Plin. lib. 17. cap. 12: Nihil est foedius agnoscere, quam grēci rei pœnitentia. & Ponitur aliquādo pro cōtempna & aspernatione. Plin. lib. 5. cap. 17: Genus æterna, in qua nemo nascitur, tam fecunda illis aliorum pœnitentia est. Luc. 20.

Pœphigū. *πυφίγος*. Animal est Indis peculiare, duplo majus equo, caudam habens pulcherrimā: cujus lete humani capilli subtilitate vincuntur: quo nomine à mulieribus maxime expetuntur, que eis capillos suos implicant. Auctor Aeliana.

Pœtia. e. m. p. [*pœtia*. Gall. *Pœtie, faiseur de vers*. Ital. & Hisp. *Pœta*. Ger. Ein Poet; d. i. ein Versdichter / V alle sunt geschriben Verses. Pol. *Poeza, sztuka wierszowa*. Vn. *Verses*. An. *Poete*.] Carminū insignium scriptorū dū mōis, quod inter cœtra significat *ποιητης* *ποιητος*: hoc est, metricē aliquid concludere. Horat. in Arte: pictoribus atq; pœtis: Quilibet autē di semper fuit æqua potestas. Virgil. 9. Eclog. & me fecit pœtam Pterides. Cic. 2. de Orat. Bonus pœtia nemo sine inflammatione animorū exilire potest: & sine quodā illius quasi furoris Horat. 1. Serm. Sat. 4: -disjecti membra pœta.

Pœtia. i. s. a. n. t. & pœtiatum, ti, & pœtis. [*pœtia*. Opo pot tarum, figmentum fictio. [*pœtia*. Gall. *Pœtie, poeme*. Ital. *Pœtia, poesia*. Ger. Ein Gedicht in vers et rom men geschriben. Hisp. *Obra de poeta*. Pol. *Z wyznie wierszowe*. Vngar. *Versel van kbuys*. Ang. *Poesie, the works of a poete*.] Plaut. in Aul. Nam nec fidi unquam, nec pidiū in pœtiatis. Plin. lib. 5. cap. 36: De pœtiarū origine magna quæstio est. Cic. 4. Tusc. Anacreontis tota pœtis amatoris est. Nomen ita dilinguit inter pœtia & pœtiarū quod illud sit inventio parva, & pœtia verbis exprimitur hęc verò cōtextus ipse scriptorū & opor tet tum. Sic tota lras pœtis appellabitur: armorum sūt Achilla descriptio, pœtia. Verū hęc differētia à nemine observatur.

Pœtesis. a. um. [*pœtesis*. Gall. *Pœtie, que*. Ital. *Pœtesis*. Ger. *Pœtie*.] *Pœtesis* est pœtis inchoativa. Hisp. *Cosa perteneciente a poete*. Pol. *Do karny pryznaly, poezmy*. Vng. *Verses, kaly*. Ang. *Pœtesis*.] Quod ad pœtia pertinet, ut Ars pœtica, Verba pœtica. Cic. 3. de Orat. Sed tamē ratio habet eū in oratione pœticā aliquid verbū dignitatem. Pœticus numerus & modus. Idem de Orat. lib. 1: At in eadem vitii geminatione, metret, sufficere dicens Ennius, pœtico jure defecidit. Licetia pœtica. Quint. lib. 2. cap. 4. Pœtica dū, Cic. 3. de Nat. dicit. Mella pœtica manare. Horat. 1. Epist. 20.

Pœtesce, adverb. More pœticū. [*pœtesce*. Gall. *Pœtiquement*. Ital. *Pœticanente*. Ger. *Null volushe nass edet geuz*. Hisp. *la manera de poeta*. Pol. *Na klyal i poezow*. Vng. *Verses me; zoma*. An. *Lyk a poete*.] Cic. 6. de Fin. bon. & mal. Vt pœtesce loquit. Pœtesce, vice, aut pœtica, eg. Ats concludendū videtur. [*pœtesce*. Gall. *Pœtie, l'art de composer vers*. Ital. *Poesia, l'arte di comporre versi*. Ger. *Die poeisen kunst / bezielt die Gedichte zu schreiben*.] Vn. *Reprim in anglicana*. Hisp. *Arte de la poesia*. Polon. *Nauka wierszowa*. Vn. *Verses, kaly, tudomania, wierszowe*. An. *The art of making verses*.] Cic. 1. Tusc. Serius pœticam nos accepimus. Ibidem: O præclarā emendatū em vix pœticam.

Polis, in poetica me exerceo, sive poetam ago. *πολις*.
Polis, Nunquam poetor, nisi podager.
Polis, a. f. p. & poetis, idis, Mulier poetices perita: *Πολισσος*.
 Gall. *Polisse* qui sicut facit et componit vers. Ital. *Poetessa*, donna che
 fa versi di compare versi. Ger. Ein Poetin, ein Verseichterin. Hisp.
 La mujer poeta. Pol. Ta ktera miossi pshe. Vng. Verso vagyony.
 Ang. A she poet. J. ut Sappho, & Conana. Persius in Praefat.
 Poetas pica Cantare credas, Pegaseum melos. Cic. pro Ce-
 lio. Verum haec tota fabella veteris & plurimarum fabularum
 poetarum, quam est sine argumeto, quam nullum invenire exi-
 tum potest.
Politicus, adjectivum, quo usus est Ennius, qui Caballinum
 fontem politicum nominavit.
Pogonia, a. f. *πογωνία*. Genus cometarum, barbatae stellae simili-
 tudinem referens, unde & nomen habet, *πογωνία*: hoc est,
 a barba. Plin. lib. 2. cap. 23: Pogonias vocant quibus interiore
 parte speciem barbulae longae promittitur juba.
Pollucis adverbium: id est, per Pollucem, quod juramenti
 generatim visis, quam mulieribus erat commune, *πολλυ*.
 Plaut. in Amph. Neq. pol dedi, neq. dixi.
Pollis, *πολλυ* Aristoteli, Syrorum lingua Fimus est pulli asini-
 quem mater in partu ante foetum effundit. Plin. lib. 28. cap. 13.
Polemnia, a. f. *ποληνια* Dioscoridi. [Ger. Daubentropff.]
 Herba quae alio nomine philetaria appellatur: de qua Plin.
 lib. 25. cap. 6.
Polenta, a. f. Ep. Hordeum madefactum, deinde siccatum, & tostum.
 Gall. *Polenta* dicitur de orge seiche au feu, ou seiche, grain seiche. Ital.
 Polenta, che si fa di farina d'orzo. Ger. Weizen malt auf dem man vor-
 reiten. Hisp. *Polenta*. Pol. *Kajja* ietj mionna albo vepava. Vng. *Lepeny*,
polenta. Ang. *Barley* stirred in water and after dried, parched or fried.
 Praeparatur autem hoc modo: Perfusum aqua hordeum
 siccatur nocte una, postero die frugunt: deinde mola frangunt,
 servantque in multos dies. Est autem polenta tantum feminini
 generis, quavis Calepinus neotericos Grammaticos sequen-
 tia, putaverit etiam in neutro genere inveniri. Cato de Rust.
 cap. 12. Tum id percolato, polenta adjicitur. Varro de Rust.
 lib. 3. cap. 9: Polentam mistam cum nasturtii femine. Plautus
 in Alm. Vbi sicut nequam homines qui polentam praeferant.
 Duo omnino a Grammaticis adducuntur testimonia ex Ovid.
 Metamorphosi, quibus probare conantur polenta etiam in
 neutro genere inveniri: in quorum utroque, polenta femininum
 est, non neutrum. Vide Raphaelem Regium Ovidii interpre-
 tem in 5. lib. Metam. & Grammaticum nostrae aetatis diligenti-
 simum Desjardinum de generibus nominum.
Polentarius, a. um, Quod pertinet ad polenta, seu quod est ex
 polenta. *ποληνταριος* Plaut. in Cuius. Elicia polentarii cepit.
Pollorum, m. f. *πολλοι* Martiano. Gall. Les poles ar-
 tiques et antiques. Ital. Poli. Ger. Die polen vob ewegitben hiam mto
 perndel einer von Wittenacht ist su esser in eden dem stein Wä-
 ter oder gestradt bargegen in Wittenag. Hisp. Los polos del mundo.
 Pol. Dwa polki miviekie, iedenna pol wapi, a drugina pol adus,
 kol kowad, wapi kol mabo obraczyste. Vng. *Aj esz* *polka*. Ang.
 The poles arctic and antarctic. J. Duo sunt puncta immobilia in
 caelo, circa quae tanquam circa cardines quosdam totum coe-
 lum volvi videntur: unde etiam nomen acceperunt, *πολι* *πολι*
 hoc est, a vertendo, sive circumvolvendo. Horum alter
 qui borealis appellatur, in nostro hemisphaerio perpetuo ap-
 paret, cui alter, quem Australem dicimus, ex diametro oppo-
 nitur: neque ex nostro horizonte unquam conspicitur. Ab ho-
 rum uno ad alterum imaginaria quaedam linea ducitur, quam
 Aequam appellamus: cuius extrema occupant ipsi poli. Plin. lib. 2.
 cap. 13: Quonia terra a verticibus duobus quos appellaverunt
 polos, caelum caeli est, necnon signiferi, obliquum inter eos siti.
Pollus, Amentum equorum. *πολλυ* Ger. Ein Doss-
 bal den haupt Doss. J. Varro Equariam appellat. Vp. l. 38. D.
 de edil. edict. Si polia venierit, dicemus unum equum, qui vi-
 dentur est, non omnem poliam reddiheri oportere. Notandum.
Pollucis, teste Festo, dicitur testiculi porcorum quum ca-
 vantur, quod ad similitudinem vestium poliantur. Plaut. in
 Menach. Pernam inidem, aut sinciput, aut polimera porcina.
Pollus, lili, vel poli, politum, a. q. Orno, complano. *Πολυ*
μαρις *Πολυ* *μαρις* *Πολυ* *μαρις*. Gall. *Polis*, *polis*. Ital.
Polis, *polis*. Ger. *Polis*, *polis*. Bel. *Polis*, *polis*.
 Hisp. *Polis*, *polis*. Pol. *Polis*, *polis*. Vng. *Polis*, *polis*.
 Ang. *Polis*, *polis*. Plaut. in *Polis*, *polis*.
 Plaut. in *Polis*, *polis*. Virg. l. 4. Aeneid. Regi-
 diq. dorificam, turbatae Palladis arma Certatim squamis
 superentum, auroq. polibant. Ovid. l. de Pont. Eleg. 6. Cur ego
 sollicita poliam mea carmina cura? Cicero. t. de Nat. deor. Ora-
 tionis faciem & poliendae ignarus. Dicitur etiam hoc ver-
 bum de agro, Ennius apud Nonium Annal. 9: Rastro dente-
 fides carpit causa poliendi agri. Hinc poli campi apud
 eundem: Testes sunt lati campi quos gerit Africa terra poli-

Polis, a. f. *πολις*. Vetere etiam polire dicebant pro pila ludere, autore
 Festo. Unde polula, vel polax, pila, vide Polula infra. Huius
 compolita, Depolio, Expolio, Perpolio, Repolio: de quibus
 suis locis.
Polium, Dicimus cultum, ornatum. *Πολυ* *μαρις* *Πολυ* *μαρις*
μαρις. Gal. *Polis*, *polis*. Ital. *Polis*, *polis*. Ger. *Polis*, *polis*.
 Hisp. *Polis*, *polis*. Pol. *Polis*, *polis*. Vng. *Polis*, *polis*.
 Ang. *Polis*, *polis*. Vt. 1. de re Rust. cap. 2: Video huc venire Cn. Tremellum Scrofam virum omnibus
 virtutibus politum. Cic. 3. de Finib. Quineta agricultura quae ab-
 horret ab omni politure elegantiā, etc. Idem 4. Acad. Politissimus
 & acutissimus nostrae memoriae philosophus. Ibidem: Nichil a-
 cutius, nihil politius Aristotele. Idem P. Lentulo: Nunc, ut Apel-
 les Veneris caput & summa pectoris politissima arte perfecit.
Politor, a. m. t. Qui polit, arripit poliendi. Politores agrorum
 a Nonio dicitur arripere agri diligenter colendi & quasi po-
 licadi. Vlpian. l. 32. D. pro socio. Si in coeunda societate artem
 operamve pollicitus est alter, veluti cum pecus in comuni pas-
 cendum, aut agrum politori damus, in commune quae gerendis
 fructibus nimirum ibi etiam culpa praestanda est.
Polite, adverb. *πολιτε*. Gal. *Polite*, *polite*. Ital. *Polite*, *polite*.
 Ger. *Polite*, *polite*. Hisp. *Polite*, *polite*. Pol. *Polite*, *polite*.
 Ang. *Polite*, *polite*. Cic. 1. Tull. Fieri aut potest ut recte
 quis sentiat, & id quod sentit, polite eloqui non possit.
Politulus, dimin. *πολιτulus*. Gall. *Politulus*, *politulus*. Ital.
Politulus, *politulus*. Germ. *Politulus*, *politulus*. Hisp. *Politulus*,
politulus. Pol. *Politulus*, *politulus*. Vng. *Politulus*, *politulus*.
 Ang. *Politulus*, *politulus*. Cic. 1. Tull. Fieri aut potest ut recte
 quis sentiat, & id quod sentit, polite eloqui non possit.
Politura, a. f. pen. prod. f. p. Poliendi actus. *πολιτιρα*. Gal.
Politura, *politura*. Ital. *Politura*, *politura*. Ger. *Politura*, *politura*.
 Hisp. *Politura*, *politura*. Pol. *Politura*, *politura*. Vng. *Politura*,
politura. Ang. *Politura*, *politura*. Plin. lib. 36. cap. 6: Thebaica politura accommodatur.
Politio, a. f. ejusdem significationis: ut politio operis: hoc
 est, extrema illa manus quae iam operi quodammodo perfectio
 imponitur. Hoc Calepini verbu: nullibi enim exemplum extat.
Politi, e. Idem quod elegantiā, sive ornatu, *πολιτι*.
 Ex eodem fonte manavit.
Polito, nis, Qui arma polit. Firm. l. 3. Mars & Mercurius in deci-
 mo ab Horoscopo loco Poliones faciunt. Meminit Callistrat.
 lib. 3. Digestorum de lute immuni. l. quibusdam.
Pollon, vide POLEA.
Pollis, huius poli, fecm. gen. Latine dicitur civitas & urbs.
Pollit, a. f. pen. prod. Ep. Republica, status civitatis. *πολιτις*.
 Gall. *Polit*, *polit*. Ital. & Hisp. *Polit*, *polit*. Ger. *Polit*,
polit. Hisp. *Polit*, *polit*. Pol. *Polit*, *polit*. Vng. *Polit*, *polit*.
 Ang. *Polit*, *polit*. Hoc nomine etiam Plato opus suum
 de Rep. inscripsit. Cic. 1. de Divi. Vide quid Socrates in Plato-
 nis Politia loquatur, etc. & Politia, juxta Aristotelem in Rhet.
 est principatus, & consuetudo rerum, secundum quam vivere
 unumquemque, & conversari decet. Tres autem sunt: quia aut
 unus regnat, aut plures, aut omnes. Si unus & ille bonus, &
 hic regnum constituet: si malus, tyrannidem: si plures regnant,
 & boni, hi aristocratiam: si mali, ochlocratiam facient: si om-
 nes, & hi boni, democratiam.
Polliticus, a. um, Latine Civilis, quod ad cives pertinet, quos
 Graeci vocant *πολιται*. *πολιτικος*. Gall. *Politique*, *civil*. Ital. *Civilis*.
 Ger. *Stantisch*, *Burgerlich*. Hisp. *Civil*, *civil*. Pol. *My-*
poli. Vng. *Politicus*, *politicus*. Ang. *Civil*, *belonging to*
civians. Cic. Attic. lib. 9: Sumpsi mihi quaedam tanquam the-
 ses, quae & Politicae sunt & temporum horum. Idem Martio,
 lib. 7. Epistol. Sed quae potest esse homini politico delectatio,
 quae aut homo imbecillus a valentissima bestia lanietur, etc.
Pollitica, orum, n. f. dicitur de administrandae civitatis ratio-
 ne concepti libri: ut Aristotelis Politica *πολιτικα*.
Polities, vide POLIO.
Polium, atq. Tripolium non modo locorum diversitate, in qui-
 bus utraq. gignitur, sed figura insuper atq. colore ac proprie-
 tate etiam inter se plurimum differunt. Polium liquidum
 utriusque generis partim in campis, partim in montibus nascitur.
 Tripolium vero in montibus tantum locis, quae unda ma-
 ris alludit. Polia habet folia cani hominis similia. Unde illud
 apud Graecos nomen Tripolium, foliis statidis constat, quem-
 admodu de utroque scribit Diosc. & Plin. ipse confirmat lib. 26.
 Na quod apud Plin. legitur de Tripolio, folio saus grossiore,
 palmo alto, error est codicis: ita enim legi oportet: Tripolium in
 maribus nascitur saxi, ubi alludit unda, neq. in mari, neq. in
 solo folio statidis crassiore, palmo caule in mucrone diviso.
 Haec enim omnia, verbu ferre ex verbo Plin. ex Dioscor. Nicol.
 Leoniceus in Annotat. in errores Plinii. Vide Herbarii no-
 sti tomum 2.
Polium montanum quale sit, vide apud Dioscor. lib. 3. cap. 122.
 DD 4 Plin. lib.

Plin. li. 21. cap. 7. & lib. 26. cap. 7. Theoph. lib. 1. Pollium Serpilium apud Dioscor. lib. 3. cap. 44.
Pollēn, vide **POLLIS**.
Pollēo per duplex l. n. f. Possum, valeo. [Πολύ] jachōl. i. q. u. d. c. u. Gall. Pouvoir, avoir puissance & autorité. Ital. Potere, valere. Ger. Vermögen. Hisp. Poder. Pol. Moq. n. s. i. q. u. m. p. r. e. m. o. g. e. Vng. Hat. thak. er. d. m. n. a. z. e. n. Ang. To have might power, and authority. Cic. in Parad. Nec est ultra res quae plus apud eū polleat, quam ipsius voluntas, atque iudicium. Liv. libro 1. belli Pun. Multum illi terra, plurimum mari polleat. & Accipitur etiam polleat pro praestare, melius esse, utilius, praeclearius. Plin. lib. 36. Ex oleo & aqua Cilicis corēis polleat. Idem lib. 19. cap. 3. Suat etiamnum duo genera non nisi sordida nota vulgo quā quaestu nullo polleant. & Huius composita sunt, Praepollēo, & Acquippollēo de quibus supra locis.
Pollētis, s. p. Potentia. [Πολύ] jachōl. i. q. u. d. c. u. Gall. Pouvoir, avoir puissance. Ital. Potenza. Ger. Gewalt vermögen. Hisp. Potencia. Pol. Moq. n. s. i. q. u. m. p. r. e. m. o. g. e. Vng. Er. h. s. t. e. h. u. s. t. o. l. o. m. Ang. Power, might. Plaut. in Rud. Ne impiorum potior sit polleant. Idem Calina: aut viro tuo semper sis superior, atq; ut potior polleant, ut vincatq; virum, victrixq; fies.
Pollex, cu, m. t. Digitus primus in pede, & manu, quod vi & potestate inter ceteros digitos polleat. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Le pouce de la main ou du pied. Ital. Dite grosso, pollice. Ger. Der Daum oder groβe Finger des Fuß. Hisp. El pulgar, de la mano. Pol. Wielki palec. Vng. Helyek. Ang. The thumb. Hinc & apud Graecos n. s. i. q. u. d. c. u. vocatus, quasi altera manus videatur. Alio nomine appellatur hallux, n. s. i. q. u. d. c. u. salto, quod constricta manu proximum digitum solus scandat. Plin. lib. 11. cap. 43. Hominis pollex articulos habet tres. & Premere pollicem, proverbio dicitur pro favore: & Convertere pollicem, pro eo quod est alicui male velle. Antiquus enim in pollice erat favoris, studiiq; significatio, qui faveat, pollicem premebat: qui contra male alicui cuperet, pollicē convertebat. Plin. lib. 28. cap. 2. Pollices, quum faveamus, premere etiam proverbio jubemus.
Pollīcārī, s. pollicare, om. t. Quod pollicis latitudine, sive crassitudine habet. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. D'vu pouce. Ital. D'va dita grosso. Ger. Eines Daumens breit. Hisp. Cosa de grandezza de pulgar. Pol. Szeroki nawięciej palecy. Vng. Helyek. Ang. Of an inch in length or breadth. Plinius lib. 15. cap. 24. Digitorum hominis longitudo illis, & interim falcata pollicari latitudine.
Pollīcōr, eris, d. s. verbum commune, secundum Priscianum, Promitto, promittor. [Πρό] amār. [Πρό] bibi. [Πρό] jachōl. i. q. u. d. c. u. Gall. Promettre. Ital. Promettere. Ger. Versprechen. Bel. Obvaten. Hisp. Prometer. Pol. Obiecać. Vng. ígér. An. Te promette, to assure. In significatione passiva legitur apud Ovidium in Epistola Cydippes: Exige polliciti debita iura tori. Plautus in Aulul. Credo ego addepol, illi mercedem gallo pollicitos coquos. Idem in Bacchid. Hospitiū & cocenam pollicere. & Ponitur aliquando pro affirmare. Cicero ad Curiōnem, li. 2. Epist. De ipso Tito Annio tantum tibi polliceor, te maioris animi, &c.
Pollīcōr, aris, frequentativū. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Plautus in Mil. Aut tibi meam operam pollicitari.
Pollīcōr, onis, f. t. Promissio. [Πρό] amār. [Πρό] bibi. [Πρό] jachōl. i. q. u. d. c. u. Gall. Promesse. Ital. Promessa. Ger. Versprechen. Hisp. Opera de prometer. promissio. Pol. Obiecać. Vng. ígér. Ang. A promise. Plin. lib. 7. cap. 37. Condita nova secta, spiritus legatus, & pollicitationibus Mithridatis regis, &c. Budaeus: Pollicitatio, est offensentis solius promissum.
Pollīcōr, enis, cor. Participium. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Promis. Ital. Promessa. Ger. Versprechen. Hisp. Prometido. Pol. Obiecać. Vng. ígér. Ang. A promise. Colum. lib. 11. cap. 3. Memores polliciti nostri subjungemus cultus horrorem. Ovid. 1. de Arte: Pollicitus dives quilibet esse potest.
Pollīnārī, vide **POLLIS**.
Pollīnō, pollīnō, pollīnō, pen. prod. act. q. Corpus mortuū curare. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Ondre & enseoir un mort. Ital. Conservare & curare le corps mort. Ger. Todē dēpēt sachen vā rāstēn. Hisp. Curar la sepultura de los muertos. Pol. Vmarl' ego chedaje y maza. Vng. Hald' restnek rangiansilon. Ang. To anoyne te and burie the dead. Plautus in Prolog. Pcen. Carthaginenses fratres duo fuerunt, eorū alter vivit, alter est mortuus. Propterea apud vos dico confidentius, Quod mihi pollīnōr dixit, qui cum pollīnōr.
Pollīnōr, s. p. Ipsa cadaverū unctio, & curatio. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Enfunestissement de mort. Ital. Sepultura de mort. Ger. Die todē sat-

zung und rüstung zu der begrabung. Hisp. Sepultura de los muertos. Pol. Vmarl' ego chedaje y maza. Vng. Hald' restnek rangiansilon. Ang. The burying of the dead. Plaut. in Scic. Hodie pollīnōr est. Libitinarium autem dicebatur qui necessaria funeribus vendebat, & qui rationibus praecrat Libitinae dex. in casus templo quae ad sepulturam pertinebat, vendebatur. Docent Plutarchus in Problem. Seneca lib. 6. de Benefic. Vota libitinariorum esse, ut mortes plurimorum optent, quod illis quaestuosissimum est.
Pollīnōr, oris, cum e. m. t. Curator funerum, cuius officium erat ablucere cadavera, & ungere. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Enfunestissement de mort. Ital. Polizza mort. Ger. Der todē dēpēt sachen vā rāstēn. Hisp. Curar la sepultura de los muertos. Pol. Vmarl' ego chedaje y maza. Vng. Hald' restnek rangiansilon. Ang. A burier of the dead. Plaut. in Aul. Equis currit pollīnōrē ac ceteros Idem in prolog. Pcen. Vide Pollincio supra. Apollinar Pollīnōr ejus, funeri dum unctioem parat. Martial. lib. 10. iam scrobe, jam lecto, iam pollīnōrē paratō.
Pollīnōr, Pollīncere, Pollīncio, vide **POLLIS**, pollinis.
Pollīs, inis, & pollen, inis, flos tritici, a verbo polico, quod s. i. m. t. menti portio praestitissima sit. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Flour de farine. Ital. La farina la plus delice. Ital. Fior de frumento, fior de farina. Ger. Der Dium oder das beste theil des Weins / oder das reinste Weiz so gewöhnlich hin und her fließt. Hisp. Harina de trigo muy apurada, harina fina. Pol. Kwas napoje, item siewal ofrymaki. Vng. Nagy vörög, big lang. Ang. The flower of wheate. Plin. lib. 18. cap. 10. Ex Africo iustus est modus redire semodios, & pollinis stragion quinq; ita enim appellant in tritico, quod florem in siligine. Marcellus Dioscoridis interpret pollinē esse ait tenuissimum pulverem, subtilioremq; farinae partem, qualis circa molas plerūq; & loca in quibus panis pinfitur, parietibus hęret invenitur.
Pollīnārī, s. a. um, [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. ut Cribrū pollīnārīū, quod ē lino, non ē fetis equorum sit ad pollīncem purgandum. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Va blatas so far fin et delū. Ital. Bureta, flavio, seduce, tamiso. Ger. Der Driestel oder Driestel. Hisp. Bureta. Pol. Burek poloniam item b. p. Vng. Csakosfita. Ang. A fine to sifi flour. Nam cribra quae ad excutiendam farinam fiunt, excussoria dicuntur. Plin. lib. 18. cap. 11. Cribrorum genera Galliae fetis equorum invenit, Hispaniae lino excussoria, ac pollinaria.
Pollīnōr, oris, m. t. Curator pistrinæ, qui farinam facit & pollīncem, quiq; pollīnario cribro pollīncē purgat, a pollīncē facta deductū nomen. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. blater en siffler. Ital. La templa flata, burata. Ger. Ein Meiler oder Mühlen. Hisp. madero. Pol. Młynarz, młynowoziora. Vng. szitalo. Ang. A flour of flower. Cato de Re rustic. cap. 5. Operanum, mercenarium, pollīnōrē, diutius eundem ne habeat die.
Pollīncē, pen. prod. a pollīncē. Est farinam in pistrino lactifaciam dividere, inquit Siphontius, [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u.
Pollīnō, nis, verba a pollīncē, quod est farinam in pistrino dividere. Cato cap. 136. Pollīncem in agro Casinat & Venafii sic dare oportet. Vide reliquum apud Catonem.
Pollūbrum, n. f. Vas est latū, quod & pelvis vocatur, a pollūendo dictum, quod eo aqua ex manu ablutione poluit excipitur. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Va bassin à laver la main. Ital. Bacin, bacile. Ger. Ein handbad. Hisp. Bacia para lavar los manos. Pol. Miednica. Vng. Miska. Ang. A basin to wash hands in. Antiqui etiam ad pedes ablucendos pollūbrum utebantur. Livius Andron. apud Nonium: Argenteo pollūbro, aureo gutto. Fabius pictor, Aquā manibus, pedibusq; dno, pollūbrum sinistra manu tenet, dextra vasum cū aqua. Pollūbrum, inquit Nonius, quod Graeci χερνικα, nos malum vocamus. Vnico autem l. videtur scribendum.
Pollūcō, es, xi, verbum ad sacra pertinens, significans dedicare, vel votare, vel (ut alii volunt) libamenta Herculi in arce porrigere. [Πόλ] bōhem. i. q. u. d. c. u. Gall. Sacrifier, ou faire banquet magnifique en vo sacrifice. Ital. Dedicare apparecchiare cenare, magnifico in onore. Ger. Herkulesen juchigen oder auffopfern/ auff ein Pyffer ein himmel maatigen juchigen. Hisp. Dedicar o sacrificar. Pol. ofiarować, i. q. u. d. c. u. magnifico bankietu o a sacrifice. Vnde sacrificium pollūcōm dicebatur quo Herculi decimae solebant sacrificari. Plinius in Stich. Vt decimam partem Herculi pollūcōm: id est, spiritū dē dedicem. Hoc verbo usi sunt auctores, quoties opparitas dapeis, veluti in sacrificium Deorum, & in primis Herculi sacrificii erant, cui decimas omnium rerum Romani voto reddebat. Macrobius Caullones eos proprie appellat, qui ad pollūcōm Herculi ultimi quum veniret, canillos liguebant. Ad pollūcōm: hoc est, ad magnificum epulum, quale Herculi solebat fieri. Nam pollūcō, dicitur est pollūcibilis & opipara. Plin. in Rud. Spectatores vos quoq; ad cocenam vocem. ni daretis nihil sum neq; sit quicquā pollūcōi domi. Id est, si nobis esset

omni tam laute apparata quam esse solet eorum qui voti-
um epulum faciunt. (hoc est, polluctum) ad coenam vos vo-
lunt. Ex Suetonio.

Pollucis cœna, à Macrobio dicta est opulenta, oripata, &
splendida. *pollucis cœna*.
Pollucis iher, ad verbum, Splendidè & laute. *pollucis iher*. Gall.
splendide. Ital. sontuosissime. Ger. Ristichen / herustich.
Hisp. Magnificamente. Pol. Koshomnie. Vng. triffen, l'iodu. An.
Ely.] Plautus in Mostel. Pascite parasitos, opsonate pollucis
cibiter.

Polluctum Vide in POLLUCEO.
Polluctum labellum, Vide LABELLUM.

Polluctio, in latum, a t. Inquinio, confusio, fœdo, conta-
minio. [NND] *polluctio*. Gall. polluer / polluer. Ital. macchiare, /
macchiare. Ger. beschmutzen / besudeln / vermaffen. Bel. /
beschmutzen / besudeln. Hisp. Enchar. Pol. Maja, /
Vng. meg szennyelem. An. Te desha te mak flihu.] Cic. pro Rosc.
Amic. Nemo enim putabat quenquã esse qui quã omnia di-
vitiarum, atq; humanarum iura fecerit nefario polluisset, somnũ
flammi capere potuisset. Ovid. i. Metam. Affluq; suo populos,
utque domosq; Polluit. Cicero pro Domo Luailic qui non
solum aspectu, sed etiam incesso flagitio & stupro polluit ex-
temporas. Hor. 4. Carm. Ode 3. Nullis polluitur casta domus
herpes. Vng. 3. Aencid. Polluit ore dapes.

Pollutio, a um, participium. [NND] *pollutio*. Gall. polluer /
polluer. Ital. Contaminato, /
Contaminato. Ger. Beschmutzen /
beschmutzen. Hisp. Enchar. Pol. /
Maja. Vng. meg szennyelem. Ang. /
D. s. l. d. made flubie.] Lu can.
lib. 2. Quisq; lux rapiunt scelerata in prælia caute, Hos pol-
lut domos, legesq; in pace timenda. Virg. 3. Aencid. Linque-
re pollutum hospitium & dare clauibus Austrum. Hinc no-
tissimam genturam somno sparsam, pollutionem appellant
pollutio.

Pollux, vel Polix, Erant pilæ ex aluta molli tomento factæ,
quibus datam ludèbat in foro. [Pol. Maja /
Maja.] Vnde
pollute dicebant pilæ ludere veteres, ut autor est Festus. Id
notatum à Græco. Nam *pollux* veterum significat ex aluta lu-
deri confectum, quod gestabatur in pompa Liberi. Hinc polæ
latine, quæ ex aluta hebant, & polimenta, de quibus supra,
Hæc est Sciligeri.

Pollulus, adiectivum, pro paululus, vel parvulus : antiquum.
Cato de Re rust. cap. 10. Vreco tres, labellum pollulum, am-
phoras oleas duas.

Polyacanthos, *πολυακανθος*. Herba est spinosa habens lanu-
gines, cuius meminit Plin. lib. 21. cap. 16.

Polyanthemon, *πολυανθημων*. Ger. Stiefstaumen /
Stiefstaumen.] Herba est caudicam vim habens, quam nonnulli bat-
rachion appellant. Ruellius putat eam herbam esse quam her-
bariorum vulgus *Polium corsivium* appellat. Vide Plinium libro
27. cap. 12.

Polyandriõn, *πολυανδριον*. In Græciæ civitatibus dicebatur
commune hospitũ sepulcrũ : ita dictum à multitudinedepul-
crorum. *polyandriõn* enim Græcis significat populosum.

Polyanodinos, Cicuta apud Dioscor. lib. 4. cap. 81.

Polyama live Polyamae, a, *πολυαμα*. Multorũ agnorum, live
qui possidet multos agnos. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 1. Ve-
teres potèx alios vocant polyamas, alios polymelos, alios
polyomas : id est, multosũ agnorum, multarum ovium, mul-
torum bouum.

Polychroniõs, *πολυχρονης*. Gall. De long temp. Ital. Di longo
tempo. Ger. tangentis. Hisp. De lunga tiempo. Pol. Di longum.
Vng. sikidume, sidi, rezy. Ang. That lasteth long.] Diuturnus,
longævus, & multi temporis : licet *polychroniõs*, qui parum vi-
vit. Vnde comicus dixit polychroniæ, quod integras ætates
vivere dicantur.

Polyenemon, *πολυενεμων*. Ger. Ein traut di wüden Weigemat
mit aut vni gisidhi.] Quasi multarum tiliarum herbæ, cum lã
semula, semine palegũ, surculosã, multis geniculis. Vide Plin.
lib. 26. cap. 14.

Polygala, vel Polygala, *πολυγαλα*. Ger. Pimpinell wie ettich
mit hengen abhænde. Negel trauti ist schone vad grösset den hert-
schabte.] Herba palmi altitudine, in caule summo foliis
semiculis, quæ potata, lactis libertatem inducit, à quo effectus
nomen accepit. Plinius libro 27. capite 12. Dioscorid. libro 4.
capite 14.

Polygia Apethum apud Dioscor. lib. 3. cap. 36.

Polygonaton, *πολυγονατον*. Ger. Wessmuth.] Herba sine foli-
is, spirata in caule, in cacumine aculeum habens, à frequen-
tia geniculorum dicta. Plin. lib. 27. cap. 12. Vulgus *Salomonis si-pium* appellat.

Polygonoides, *πολυγονοειδης*. Herba est folio lauri, longa, te-
nuisq; ad versus serpentes, ac privatim aspidem ex aceto pota
efficit. A quibusdam clematis Aegyptia, ab aliis daphnoi-
des appellatur. Autor Plin. lib. 24. cap. 14.

Polygonum, pen. prod. n. f. [πολυγωνον, ἢ πολυγωνον. Gall. L'herbe
saint loisei, appellee des herbers Centinodia, ou terricola. Ital.
Correguola, centinodia. Ger. Wegdix eintrant. Hisp. Centuo
nados, correola. Pol. Sporishyly prohleie veyziki, vashinu & filofy ro-
dryuk.] Herba à geniculorum multitudinedic, quam nos *San-
guinariam* vocamus, foliis ruzæ, & semine gramini similis.
Succus ejus infusus naribus, supprimit sanguinem. Plinius li-
bro 27. capite 12. Dioscorid. libro 4. capite 3. Columell. libro
7. Sanguinalis herba quam Græci *πολυγωνον* appellant. Hoc
nomen veteres usurparunt pro læcundo. Vulgus *Centinodiam*
appellat.

Polygrammõs, *πολυγραμμα*. Gemma est smaragdo similis,
transversis multis albis lineis distincta. Vide Phisium lib. 37.
capite 9.

Polygynæcon, Mulierum frequentia. Plin. lib. 35. cap. 11.
Pituita in templo Eleusine Philarchum Auleicis frequentiam,
quam vocaverit polygynæcon.

Polyides, Staphisagria apud Dioscor. lib. 4. cap. 138. Polydes
Veratrum album apud Dioscor. lib. 4. cap. 151.

Polyistor, m. t. [πολυιστος. Gall. Qui a beaucoup son, qui fait beauc-
coup, fort sciant. Ital. Chi sa molto, chi ha molto sapere. Ger. Ein
der viel weiß. Hisp. El que sabe mucho. Pol. Vel ni rycy. Vng. Tudos
jok endomanis. Ang. That hath reade muche, very wylf.] Latine
multiscius dicitur. Hoc nomine appellatus dicitur Apion, de
quo Gellius lib. 3. cap. 14.

Polymitis, a um, penultima corr. [πολυμιτις. Gall. Qui a
pluseurs couleurs. Ital. Di piu colori. Ger. Das
auf vielerley fârben oder eytrags geniden ist vnd nicht einetey
fârb hat.] Latine veru potest multicolor.
[Pol. Uampã miasca wisie knout de papalena. Vng. sok segy
gyirta. Ang. That hath many mitche.] Lucerna que multos ha-
bet canaliculos, & in his funiculos, illustrandis convivis ac-
commodata. De hac Martialis lib. 14.
Illustram quem tota meis convivis flammis,
Totq; geram myxos, una lucerna vocor.

Polymorphus, *πολυμορφος*. multiformis *poly* forma.

Polymonon Helixine apud Dioscor. lib. 4. cap. 42.

Polyphagus, penult. cor. [πολυφαγος. Pol. Zarl'ek Vn. Nazy
ehod. An. A great eater.] Latine veni potest multivoxus.

Polyphagia, *πολυφαγια*. Edacitas, voracitas. [Pol. Ohysis.
Vn. Nazy nel. An. A greedy eating.] Verum Græcas id genus
voces quæ Latine literis scribi non consueverunt, satis fue-
rit, in Græcum Lexicon tanquam in propriam familiam re-
legare.

Polypharmacis, *πολυφαρμακισ*. Venenæ vel medicinis ab-
undans.

Polyphyllon, Medion apud Dioscor. lib. 4. cap. 11.

Polyplustis, [πολυπλουστη. Gall. Peconieux, ri-
che. Ital. Danaroso, ricco. Ger. Was tuis /
der viel gut hat. Hisp. Ri-
co, qui tiene muchos dineros. Pol. Bogaty maizai. Vng. igen gazlag,
sok penze. Ang. Very rich.] Latine bene nummatus dicitur, si-
ve ubertim dives : à *plous* multum : & *plous* dives. Plaut. in
Capt. Quo de genere natus est illic Philocrates? P. Poly-
plusto.

Polypodium, n. f. [πολυποδιον. Gall. Poly-pode. Ital. Polypodio.
Ger. Engosus. Hisp. Polypodio. Pol. Papnika. Ang. Walfarne,
polypodie.] Herba dicta live quod tadix ejus veluti cirtos ad si-
militudinem polypi piscis habeat, live quod farina ejus indita
naribus polyppum consumit. Filicula vulgò dicitur. Plin. lib.
26. cap. 2. & Dioscor. lib. 4. cap. 198.

Polyptoton, penult. prod. *πολυπυτον*. Apud Rhetores figura
nomen est, quæ fit quones diversis casibus ejusdem dictionis
oratio variatur : hoc modo : Senatus est summi imperii consi-
lium : Senatui Reipubl. cura demandatur : ad Senatum in du-
biiâ periculosaq; rebus omnis civitas respicit : Vide plura de
hac figura apud Rutiliũ & Aquilam Romanum. Dicitum *po-
lyptoton*, quasi casibus abundans : nam *poly* Græcis casum
significat.

Polyppus, pen. cor. [πολυππος. Gall. Pompe ou polpe. Ital. Polpo
pesce. Ger. Ein Weckfisch mit viel fussen. Hisp. El polpo pescado co-
nosido. Pol. Lyba morka. Vng. Habaricse zivalon. Ang. A
fish with many feet.] masc. gen. polyppi & polyppidis, piscis ex
genere *Polyppus* : hoc est, corii qui molli cute teguntur
a multis pedibus appellatur : cuius descriptione, natura & ge-
nera vide

nera vide apud Plin. li. 9. cap. 20. Per metamorphosam polypos accipitur pro homine rapace: quod a polyppo pifce translaiu est, qui quicquid brachiorum flagellis nactus fuerit, arditissime retinet. Nonnunquam polypum dicimus omnium horaru hominem, qui se omnium ingenis omniq; tempore novit accommodare: ea quoque metaphora a polyppi pifcis natura sumpta, qui ad similitudinem loci, cui ahaeret, colorem immutat, maxime in metu. Est etiam polypos natiu morbus, quem cito interiora nasi occupat, a multitudine incisione, qua polyppi pifcis pedes imitari videtur. Gall. Vu morceau de chair qui croit dedans le nez, polype. Ital. Malacia nel naso. Ger. Ein geist der Nasen / id est spiritus in der Nasen. Hisp. Delencia en las narices, como carne de polpo. Pol. Kani ier uanaste. Vng. A erranek nosz / id est aladusa. Ang. A pence flebe which groweth in the nostrils. Morbi huius descriptionem & remedia vide latius apud Celsum lib. 6. cap. 8. Caro de re Rustic. Esti polypos in naso introierit, brassicam erraticam, aridam, tutam in malum conijceto, & ad nasum admoveo.

Polyposus, Qui eo morbo laborat. Gall. Celuy qui a une polype au nez. Ital. Chi ha tal malattia nel naso. Ger. Der ein soches geist in der Nasen hat. Hisp. Deliente de tal enfermedad en las narices. Pol. Ten kani noi na kani piovani. Vng. Orta foia. Ang. That is sick by flebe growing in the nose. Martial. lib. 12. Natatum volo, nolo polyposum.

Polyrhizon, Epimedium apud Dioscor. lib. 4. cap. 22. Polyrhizon Pistolochia: id est, Anisolochia, species quarta: a quibusdam etiam Sarynon: de quo vide Barbarum in Corollario Anisolochia, Polyrhizon Polypodium apud Dioscor. lib. 4. cap. 108. Polyrhizon pteris apud Dioscor. lib. 4. cap. 196. Polyrhizon veratrum nigrum apud Dioscor. lib. 4. cap. 152.

Polyfyndeton, pen. corr. πολυσύνδετον, Figura quam scimo multis conjunctionibus concatenatur. Virgil. 3. Georg. rectumq; laremq; Armaq; Amydeumq; caput, Crassamq; pharetram: Dicitur polyfyndeton, id est, id est, id est, id est, hoc est, a multitudine conjunctionum.

Polyfynteron, pen. corr. πολυσύνθετον, Figura quam sententia multorum articulorum convenienti copia continentur: ille hunc pena consilium trahebat: hic autem vociferabatur: concussus vero non mediocriter erat: quum tamen omnes opitulan vellent, sed nemo auderet, neq; ibi magistratus aderat, neq; circumspicientes, quod possimum confugeremus, reperiebamus. Rutilius Lupus.

Polytrichon, Gall. Capillus Venere, polytrichon Ital. Capel Venere. Ger. Manerantem vnt dritson Hisp. Poltricha. Pol. Marka beyer d'el oko, alite vkrpek Vng. Ansa leany, haza. Herba est que alio nomine Callitrichon dicitur, quod multos & pulchros nemat capillos. Dioscorides adiantum appellat, vulgus Capillum Venere. Legitur & nominativus polytrix, Plin. lib. 26. cap. 14. Polytrix isdem in veteratibus uulcor.

Polyzonus, πολυζώνος, Gemma nigra multis zonis candida: ribus distincta. Plin. lib. 37. cap. 11.

Pomarium, vide Pomum.

Pomeridianus, a, um, a post & meridies, Quod post meridiem sit: sicut antemeridianus, quod sit ante meridiem. Gall. D'après midi Ital. Dopo mezzogiorno. Ger. Nachmittags Hisp. Después de medio dia. Pol. Uzdunow, Vng. Elod vcsom. Ang. Afternone. Cicero 3. de Oratore: Atque huius ambulationis antemeridianae, aut nostrae pomeridianae sessionis. & Dicitur & postmeridianus. Quintil. li. 3. cap. 1. Postmeridianis scholis Aristoteles praecipere autem oratoriā cepit. Pomifer, vide Pomum.

Pomilionis, sive Pomili, [Πομιλίων] Chamadhim Gall. Nois en naines. Ital. Nani. Ger. Zwergmännlein Erdmannin. Hisp. Enanos. Pol. Karlik, niedawil ek. Vng. Kotak emberk, loki emberk. Ang. Men of little stature. Brevis statura homines, paulum supra terram extantes, qui Graeco vocabulo nani vocantur: qualem describit Martialis lib. 14. hoc disticho: Si tantum spectes hominis caput, Hectora credas: Si tantum videas, Astianeta putes. Ibidem: Hec quae sepe solet vinci, quae vincere raro Parat tibi, scutum pomilionis erit. Legitur & Pomilus adiectivum, ut Mula pomilia apud eundem in titulo huius Epigrammatis: Na tibi de multis non est metienda ruina, Alnus in terra penè sedere soles. Sunt tamen qui malint scribere pomilio, & pomilius per quintam vocalem. Vide infra.

Pomorium, n. l. [Πομόριον, si] si piovizari, sicut si emides vixet, & si piovizari. Gall. Certaine s'pface enuour les murs d'une ville sans dedans que dedans, ou il n'est possible de s'pface. Ital. Spacia tra le mure & il s'pface della città. Ger. Ein Zwingerhof: die werte mauer hat vnd außserhalb der Zwingermaer. Hisp. La randa entre los muros y calles. Pol. Między murami, pomurze. Vng. Köfal mellé ke, kertek melléke. Ang. A space betwixt the walls of a city, or wall within or without where it was not permitted to build. Locus erat iam intra quam extra murum, quem antiqui in condendis urbibus inaugurato consecrabant: neq; patiebantur ullam in eo fieri ædificium. Dicitur

pomorium, teste Varone, quasi possumurium. Nam antiqui murum dicebant quem nos murum dicimus. Hinc legunt nonnulli apud Virg. 10. Aeneid. atq; ipsi praelia miscere Aggreibus mærorum. Liv. lib. 1. Aggere & fossis, & muro circumdare urbem, pomorium profert. Idem: Pomorium est circa murum locus, quem in condendis urbibus quondam Hetrusci quæ murum ducturi erant, certis circa terminis auguratio consecrabat. Et hoc spatium quod neq; habitari, neq; arari fas erat, nõ magis quod post murum esset, quam quod murus post id, pomorium Romani appellarunt, & in urbis incremento, quantum mænia processura erant, tantum termini hi consecrati proferebantur. Festus: Pomorium quasi promurium: id est, quoniam muro. Gellius lib. 17. cap. 14. Pomorium quid esset, augures populi Romani qui libros de auspiciis scripserunt, alio modo sententia definiunt: Pomorium est locus intra murum effatum, per totius urbis circumum, post muros, regionibus certis determinatus, qui facit finem urbi auspici. Annonus, finem autem pomorium quod ab Romulo institutum est, Palanini montis radicibus terminabatur. Sed id pomorium pro incremento Reipublicæ aliquoties prolatum, & muros editosq; colles circumplexum est.

Pompa, x. sp. [Πομπή, Gall. Pompe, monstee, appareil solemn. Ital. Pompa, solenne apparecchio. Germ. Eintrachtliche rathung / id est Eshauspoken, processus, vnd dergleichen ding. Hisp. Pompa, aparato. Pol. Pompa, pokazanie. Vng. Pompa kezvellet. Ang. A solemn sight or show.] Omne spectaculum dicitur, teste Valla lib. 4. & apparatus solenne, cum ostentatione & specie quædam triumphali, tam in aduersis quam in prosperis & lætis, a Graecis nimum, mittere. Dicitur enim pompa triumphali, pompa supranum, pompa factorum, pompa funerum. Cicer. 1. Offic. Vi pompatur fertulis similes esse videamur. Idem 4. Tusculan. Socrates in pompa quum multa vis auri argentoque ferretur, quum multa non desidero inquit. Idem pro Milone: Cadaver P. Clodii spoliarum exequiis, pompa, laudatione, & Terent. in Heaut. Polivium comitatum pompam appellavit: Transendum, inquit, est nunc tibi ad Menedemum deus pompa eõ traducenda est. Deniq; splendor omnis & magnificentia per translationem pompam appellatur. Quomodo Cicer. de Petit. Consul. Postremo tota petitio cura ut pompa plena sit, ut illustri, ut splendida, ut habeat summam speciem ac dignitatem.

Pompa, s. adiectivum [Vn. Pompa.] Jul. Capitol. in Gordiano: Erat quidem iogitudine Romana, canitie decora & pompali vultu, rubet magis quam candidus.

Pompabiliter, adverb. [Vn. Pompa] Jul. Capitol. in Galieno: Gladiatorum pompabiliter ornati.

Pompholyx, pen. corr. [Πομφόλυξ] Pol. Balla na kalonpe, dicitur vulgarem illam significationem qua apud Graecos balla significat, etiam fuliginem significat albam, in officiniis pompholyx enim erant & fornacibus evolantem, fumisq; communitibus, vel etiam officiniis testudini adhaerentem. Nomen habet a verbo πομφαλύω, quod est bullis effere vesco, eõ quod camoris, fumisq; fornacibus inæqualiter adhaeret, quædã bullarum speciem præbeat. Invenitur etiam Pompholyx natura inter lapides metallicos, similis ut silis que Aurum præstitum tempore ferreo caelo per ætherem volitant. Prius meminit Galen. lib. 9. Simplicium. Vtriusq; autem Agricola in iustitia de Metallis.

Pompius, h. m. f. Pifcis genus, qui alio nomine vocatur Nautios, quod navis speciem præ se ferat. Plin. lib. 9. cap. 29. Inter præcipua aut miracula est qui vocatur nautios, et alius pompius. Supinus in summa æquorum pervenit, paulatim subigens, ut emissa omni per fistulã aqua, vel ut roratus sentina, facile naviget. Postea duo prima brachia totorqueos, membranam inter illa mirè tenuitatis extendit, quæ vellicante in auras cæteris subiectis anis brachis, media cadit, ut gubernaculo se regit. Ita videri alto Liburnearum gradens imagine: & si quis pavonis interveniat, haulla se imitans aqva.

Pomponianã pyra, dicebantur ab insitore, mãmãsa cognominata, a similitudine marmaræ. Autor Plin. lib. 17. cap. 11.

Pomum, m. n. l. Generale nomen est omnium fructuum quos arboribus etiam apri proveniunt, sive molliu, sive duroru [Pomum] tarrach, mada, ianica. Gall. Pomme, et autre fruit bon à manger. Ital. Frutto da mangiare. Ger. Quiside d'fruchtbaumfrucht. Bel. En App. Hisp. Toda fruta que tiene la corteza tierna. Pol. Pomidziablika, albo owoc da jedzenia. Vng. Lany berte gyvendli, vna. Ang. An apple or other fruit good to eat. Noces vero ea sunt quæ pomum vocantur duro quæ operimento sunt. Plin. lib. 17. cap. 22. noces pomoru genere compehendi, & motta, cap. 14. lib. & Ovid. lib. de Nuce: Annua cultori poma referre suo. Quod aut vulgus Galloiu pomum vocat, id Latini malum appellant. Dicitur pomu (ut docet Varro lib. 1. de Re rust. cap. 17. quod potomum, quod est ejus insidio potund est, a quæione in fieri.

Pomus, pomi, fem. gen. f. Arbor pomifera. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Pomme. Ital. Mela, pomara. Ger. Ein Apffelbaum. Hisp. El manzano. Pol. Jablón. Vng. Almafa. Ang. An apple tree. Tibullus lib. 2. Eleg. Tunc victus abiecti ferunt conlita pomus: Tunc dicitur ignis fertis hortus aquas.

Pomus, am. m. Locar arboribus pomiferis cõstitus. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Jardin plante de pomiers. Ital. Giardino, luogo piantato di pomari. Ger. Ein Baumgarten. Bel. Ein Appelf. Hisp. Huerto plantado de arbores como manzanas. Pol. Ogrod nasadzonek pomarski. Vng. Gyümölcs kert. Ang. An orchard. Propert. lib. 3. Nec mea Phœacæ æquant pomaria fylvas. Ovid. libro 4. Metamorph. Id metuens solidis pomaria claufe: Atlas Mœnibus. Aliquando pomariu dicitur locus ubi terantur poma. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Lieu propre à garder fruits. Ital. Luogo da guardar frutti. Ger. Ein Dystaumer: ein ort in welchem man allerlei Obst hinführet. Hisp. Lugar para guardar la fruta. Plin. lib. 15. cap. 16. docet pomaria contabulata faciendâ in loco sicco & frigido, in quibus sint fenestæ Septentrionales quæ serenis diebus pateant.

Pomus, m. f. Pomorũ venditor. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Fendeur, vendeur de fruits, comme pommes. Ital. Colui che vende pomi. Ger. Ein Obstverkäufer. Hisp. El que vende la fruta delos. Pol. Wychowca jabłek. Vng. Gyümölcs árvas. Ang. A seller of fruits. Horat. 2. Serm. Saryr. 3. Edicit piscator uti pomarius, auteps, Vnguentarius, ac Tulci turba impia vici Mæne domum veniant.

Pomus, m. f. Pomorũ adiectivum. Ferens poma: [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Fortes pomiers portant fruits. Ital. Che produce pomi. Ger. Obsttragend. Hisp. Casa que produce fruta. Pol. Owoce rosnący. Vng. Gyümölcs ház. Ang. That bears fruit or brings forth fruits apples or fruits. ut Arbor pomifera. Columel. lib. 5. cap. 9. Super est ratio pomiferarum Arborum. Autumnus pomifer, Ovidius ad Pisonem. Anus pomifer, Horat. 3. Carm. Ode 23. Montca pomifer, Ovid. 1. de Ponto.

Pomus, a, um, ut Pomosa cotona. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Plin de pomme. Ital. Poma de pomi. Ger. Das Obst oder Apffel. Hisp. Llan de manzana. Pol. Jablónowy. Vng. Gyümölcsös. Ang. Full of apples. Propert. lib. 3. Eleg. 2. Infitor hic solvit pomola vota torona, Quam pyrus invito spite mala tulit.

Pondero. Ponderosus, Vide PONDVS.

Pondo, nomen indeclinabile, & neut. gen. Libra: hoc est, pondus duodecim unciarum. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Libra de poids. Ital. & Hisp. Libra. Ger. Ein Pfund. Bel. Escamanti Pol. Fun. Vng. Egy font. Ang. A pound weight. Quotil. libro 8. cap. 4. Torquem aureum centum pondis. Plinius libro 5. capite 30. Reliquæ afferaræ pendebant pondos DCC. Carpinus Perotum secutus, putavit pondos esse pòdus duodecim librarum. Sed uterque deceptus est corrupto Livii exemplari. Nam ubi illi legunt, Pondo bina & sex libras, calligantia exemplaria habent, Pondo bina & sex libras. Locus Livii est libro 22. ad quem lectorem brevitatis causa remittimus. Hinc etiam primus notavit Budæus in libro de Assæ. Accipitur nonnunquam pondos pro nomine pondus: unde Livius lib. 4. ab Vibe, scribit, coronam auream libras pondos laudicatum fuisse. Plaut. in Rud. Neq. piscium ullam unciam pondos hodie Cepti, nisi hoc quod nunc fero in reti. Hinc sunt composita Dipondium, vel dupondium, & tripodium: de quibus suis locis.

Pondus, pondus, n. r. Rei alicujus gravitas. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Poids. Ital. Pesa, chera. Ital. Pesa, tarie. Ger. Ein Schwere. Hisp. El peso. Pol. Waga. Vng. Tömeg. Ang. Weight. Plaut. in Amphit. Haud malum pondus est huic pugno. Item pondus, quod librando ad lateram ponderatur. Cic. in Canone Majori: Magnum aut pondus. Interdum pro numero: hoc est, multitudinem usurpat. Varro de vita Pop. Romani: E Græcia comportasse magnum pondus omnium artificum. Interdum pro auctoritate. Cic. Appio: Sed idem scribit, meas literas maximum apud te pondus habituras. Nonnunquam pro onere. Virgil. 6. Aeneid. gemuit sub pondere cymba.

Pondus, am, diminut. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Petit poids. Ital. Piccolo peso. Ger. Ein gewicht. Hisp. Pequeno peso. Pol. Waga. Vng. Tömegke. Ang. A little weight. Colum libro 12. cap. 6. Etia cum saxi pondusculo in olei atque musti partem dantur.

Ponderat, atq, antiqua vox. Accius pragmaticon libro 1: Et tanta fieri cetera jubet illa, non quod ponderationem gravitatem q, hominis.

Ponderosa, a, um, Quod est grave, sive gravis pondetis. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Ponderé, qui peso fort. Ital. Gravi, que pesa molto. Ger. Schwere, gemächts; das viertigt. Hisp. Cargado o pesado. Pol. Ciężki, cięż. Vng. Nehéz, nehéz. Ang. Weighty or ponderous. Varro 2. de Re rustica. cap. 11. Ex sudore ejus lana fit mollior & ponderosior, & colore meliore. Ponderosam epistolam,

dicit Cicero pro longa, & continente multa, ad Attic. lib. 2. Da ponderosam aliquam epistolam, plenam omnium non quod actorum, sed etiam opinionum tuarum.

Pondero, as, act p. Pendo, libro. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Ponderer. Ital. Ponderare, pesare. Ger. Wägen. Hisp. Pesar con peso. Pol. Waga. Vng. Mèg mérni. Ang. To weigh. Plaut. Dum tamolatus ponderaret argentum. Plinius lib. 18. cap. 7. Siquis granum ipsum ponderet. Per translationem est examinare, cõsiderare, perpendere. Cic. 2. Offic. Gravi verbo homini, & ea quæ sunt, iudicio certo ponderanti, probari posse nullo modo. Idem 1. Offic. In quo tamem in primit, quo quisque animo, studio, benevolentia fecerit, ponderandum est. Hinc componitur præponero, quod est prius pondero, seu prius examino. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Statius 2. Thebaid. Quem visse velit tacite præpõderat exul. Per translationem accipitur pro eo quod est prævalere, præcellere, vincere, & quasi pondero superare. Cic. lib. 3. Offic. Neq. ea volunt præponderari honestate.

Põne, cum accentu in ultima, adverbium est, significans posse sive retid, aut à tergo: contrarium habet ante, quod etiam quandoq, adverbium est. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Par derrière. Ital. Adietro. Ger. Hindenwärts dahindens hindertwärts. Hisp. Detras. Pol. Nazad, pozadu. Vng. Visszom, hátr mege. Ang. Behind, on the backside. Virgil. 2. Aeneid. Põne subit conjux, scirimur per opaca locorum. Valer. Max. lib. 1. Mox humani ingenii prona voluntate vetita scrutandi, põne respiciens animadverit immensæ magnitudinis serpentem, concitato impetu omne quicquid obvium fuerat protectentem. Quandoq, præpositio est, idem significans quod post: cui contrarium est ante præpositio. Liv. lib. 40. Põne castra utiq, pabulatum & lignatum ibant.

Põno, m, posui, positum, act r. Colloco, constituo. [ΠΥΡΡΑΠΠΟΝ] Gall. Mettre, poser. Ital. Pondere, mettere. Ger. Setzen, legen, stellen. Bel. Setim, opredim. Hisp. Poner, meter. Pol. Klade, stawiam. Vng. Hely helyetem, tetem. Ang. To put or set. Plinius libro 9. capite 35. Ex præcepto magister unum tantum vas ante eam posuere aceti, Cicero 7. Veri. Sed quia sic oportuerit, recte collocata, & iudicio populi digno in loco posita esse videatur. Idem Lentulo: Amplitudo ac dignitas omnis in virtute posita est. Idem: Primum enim stante Republica facere solebamus, ut in agendo plus, quam in scribendo opera poneremus. Aliquando ponitur pro desinere: quoniam quum cessamus ac opere, collocaere quodammodo accipere videtur id quod agebamus. Virgil. libro 7. Quum venti posuere, omnisq, repente resedit flatus. Aliquando pro erigere, edificare. Virgil. posuitq, humana templa. Vnde in antiquis marmoribus legitur: Bene metenti posuit. Aliquando pro deponere. Virgil. 1. Aeneid. ponuntq, ferocia Pœni Corda, volente deo. Aliquando pro apponere. Martial. Nolo mihi ponas thombam, nullamve bilibrem, Hinc poetæ fabulas, & alia scripta sua ponere dicebantur, quum in scena hæc spectatoribus, quasi in convivio ferula apponebant. Lucret. daty. 1. Pone Tigillinum: id est, asser in scenam aliquid de Tigillino scriptum. Aliquando pingere, sive sculpsere. Horat. Solers nunc hominem ponere, nunc Deum: nam de sculpsore & pingere loquitur. Aliquando scribere est. Horat. in art. poet. Scripitor honoratum si forte reponis Achillem. Pers. Satyr. 1. Nugari solitos Græcæ, nec ponere lucum Amifices. Composita sunt, Appono, juxta pono, addo, impõno. Cicero in Pisonem: Aristarchus, qui notam apponebat ad malam versum. Idem 2. de inventione: Caupo gladium propè appositum è vagina eduxit. Sæpe etiam idem quod cibum ante convivium pono. Plinius: Nihil ei præter secundarium panem, olera que apposuit. Antepono, Præfero, Compono, Circumpono, & Depono: vide suis locis. Dispono, ordino, quasi in diversis locis pono. Hinc dispositio, quæ est rerum in ordinem collocatio. Dispõno. Dispositum, decretum, constitutum. Vnde ex disposito dicitur: id est, de industria, & quantum admodum à nobis constitutum est. Macrobius. An altius quiddam cui remotis arbitrio opus sit, cogitatum ex disposito convenisset. Expono. Impono, Interpono, Interpono, Interpono, Interpono. Oppono, Præpono, Propono. Postpono, Postpono, Postpono, posthabeo, minoris factio. Cicero. F. Troni: Omnia postpositi, dummodo præcepta patris patrem. Repono, quod significat, loco suo unde ablatum erat colloco. Cicero pro Sello: Hunc Cn. Pomp. cum in suis castris supplicem adjectumq, vidisset, atque in ligno regium quod ille de capite suo abjecerat, repositum. Nonnunquam est id quod recondo: ut Scientia condendi ac reponendi stultus, apud eundem 2. de Natur. deor. Sepono, locum pono, removo. Suppono, summiti. Apuleius: Supponitq, humeros oneri. Aliquando ad ultimum loco veri subiecto. Vnde suppositus partus.

tus. *quod dicitur*. dicitur, quando factus alterius matris non vere matri substituitur. Item testamentum supponere, est falsum in locum veri substituere. Plinius: Nam filius patris testamentum supponit dicitur. *Superpono*, & *suprapono* nota sunt. *superpono*. *Transpono*, de uno loco in alium transfero. *pono*. *Pono* olim fecit prateritum *posivi*. Flaut. Nunc ne apud sequestrum vidulum *posivimus*.

Positor, oris, verbale, m. r. Conditor. [*posim* *posuere*. Gall. *Fondateur*, *edificateur*. Ital. *Edificatore*, *fundatore*. Ger. *Ein erbauer*, *stifter*. Item, *ein bauer* Hisp. *El que pone, edificador*. Pol. *Podmowik*, *podstawa*. Vng. *Tárola helyezett*. Ang. *The layer of a ground, a builder*.] Ovid. *9. Metamorph.* & in Alide terra Moenia constitutus positores habentia nomen. *Temporum positores*, idem *Fallosum*.

Positus, participium. Situs, locatus. [*posui* *posuere*. Gall. *Posit*, *ma*. Ital. *Posito*, *collocato*. Ger. *Gelegt*, *gesetzt*. Hisp. *Posito*. Pol. *Polozony*. Vng. *Italija zeta, setdi*. Ang. *sett*, *put*, *placed*.] Cic. *de Leg. agrar.* Roma in montibus posita. Idem pro lege Manilia: *Intula Delos in Aegeo mari posita*. *Nonnumquam* accipitur pro *depositus*, *ex* *adversum*. Livius 7. ab *Urbe*: *Positus omnium aliarum rerum curis*. *Aliquando* pro *exanimato*. sic enim interpretatur Servius locum Virgil. 4. *Aeneid.* Sic te ut *posita* erudelis abesse. *Positus* super *armamentarium*: hoc est. *praefectus* *armamentario*. Curtius lib. 6. *Itaq;* non ultra *interpolandum* ratus, nobili juveni (*Metron* erat nomen eius) super *armamentarium*, *posito* quod *secius* *pararetur* indicat.

Positio, tus, m. q. Positio, situs. [*posui* *posuere*. Gall. *Situation*, *assiette*. Ital. *Sito*. Ger. *Setzung*, *gesetzt*. Hisp. *Situacion*. Pol. *Polozenie*. Vng. *helyezett, szent*. Ang. *A positing*, *setting*, *placing*.] Ovid. 4. *Fallos*. Terra inibus scopulis vastum procurrit in equos, *Trinacris* a *posito* nomen *adepta* loci. Tacit. lib. 3. *Ille positus* *siderum* ac *spacia* *dimensus*. Cellus in principio lib. 8. *Petrus positus* *offitium*, *figuratusq;* *indicabo*.

Positivus, a. um. Quod primo positum est, nec aliunde derivatum. *Verbo*. Vnde & *Grammatici* *positivum* a *comparativo* & *superlativo* distinguunt, quod aliud sit quasi *fundamentum* *istorum*.

Positio, sive *positio*, [*posui* *posuere*. Gall. *Situation*, *assiette*. Ital. *Sito*. Ger. *Setzung*, *gesetzt*. Hisp. *Situacion*. Pol. *Polozenie*. Vng. *helyezett, szent*. Ang. *Situation*, *placing*, *or* *setting*.] Quintil. lib. 3. cap. 7. *illa propria* quae ex *loei* *positione* aut *mitione* sunt. Columel. lib. 1. cap. 6. *Naturalis calor* *congruit* *positione* *caeli*, & *declinatione*. *Ibidem*: *Nam ea caeli positio* maxime *frigida*, & *minime* *humida* est. *Quibus* in *locis* *sic* *caeli* *appellatur* *situm* *certam* *caeli* *partem* *respicentem*, *quem* *vulgus* *asphaltum* *vocat*. Cic. pro *Flacco*: *De* *quorum* *urbis* *positio*, ne *propter* *pulchritudinem*, *etiam* *inter* *deos* *certam* est: *proditum* est. *Quae* *dialecticis* & *Rhetoribus* *positiones* *appellatur* *ipsa* *veluti* *fundamenta*, *quibus* *argumenta* *instituntur*. Quintil. lib. 2. cap. 10. *Quin* *aliquando* *eius* *argumenta* *ex* *ipsis* *positionum* *vitiis* *ducimus*. *Positio* *item* *apud* *Iurifconsultos*, *fundum*, *sortem*, *summam* *significat*. Vlpia. 3. D. *de annu. legat.* *Hoc* *sequemur* *ut* *pro* *positione* *patrimonii*, *sine* *veraxione* & *incommodo* *haredis* *fiat* *id* *est*, *pro* *summa*, *pro* *vitiis*, *pro* *facultatibus*. Idem. 1. 2. D. *de pecul.* *Si* *vero* *candem* *peculii* *positionem* *reliquit*, *debere* *eum* *deducere*.

Pons, pontis, m. r. a *pendeo*, quod *veluti* *in aere* *pendeat*: & *significat* *omne* *per* *quod* *super* *aquas* *transimus*. [*posui* *posuere*. Gall. *Un pont*. Ital. *Ponte*. Ger. *Ein Bruck*. Bel. *Ein Brugge*. Hisp. *Puente*, *para* *passar*. Pol. *Most*. Vng. *hid, paly*. Ang. *A bridge*.] Plin. lib. 8. cap. 3. *Tempto* *spatio* *procul* *pontis* *a* *contingere* *ponere*, *est*. *Accipitur* *de* *pro* *scalis* *nauticis*, *qua* *Graeci* *interea* *vocant*. Virg. lib. 10. *Aeneid.* *Interea* *Aeneas* *focios* *de* *puppibus* *altis* *Pontibus* *exponit*. *Per* *pontem* *olim* *feredantur* *suffragia* *unde* *Sexagennatos* *de* *ponte* *deicere*, *proverbio* *dicitur* *pro* *suffragio* *privare*, *vel* *omnem* *automatem* *adimere*. *Vide* *Italem* *Roterodami* *Adagia*.

Ponticulus, diminutivum. *Parvus* *pontis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Un petit pont*. Ital. *Ponticello*. Ger. *Ein Brucklein*. Hisp. *Pequena puente*. Pol. *Mostek*. Vng. *hid, hidoka*. Ang. *A little bridge*.] Cic. 3. *Tullus*. *Ex* *quibus* *solam* *latam* *cubiculari* *habeto* *etiam* *adificet*, *epuzq;* *solae* *transitum* *ponculo* *ligaco* *conjun-*

xisset, eum ipsum qui fores cubiculi clauserat, detorquebat. **Pontones**, m. r. *Naves* *quibus* *in* *trajectibus* *amibus* *loco* *ponitur* *utitur*. [*posui* *posuere*. Gall. *Les pontons*. Ital. *Pontoni*, *fabbro* *de* *passare* *ro* *forno*. Ger. *Ediff mit* *nach* *man* *uber* *die* *flusz* *fabrt*. Hisp. *Pontones* *y* *barcas* *para* *passar* *el rio*. Pol. *Przemysl*. Vng. *roz* *huta*. Ang. *Ferry boats*.] *Papinianus*: *Quia* *via* *confirmari* *solet* *vel* *civitate* *tenet*, *vel* *usq;* *ad* *viam* *publicam*, *vel* *usq;* *ad* *flumen* *in* *quo* *pontibus* *trajectus*, *Apul* *Et* *si* *vado* *non* *poterunt*, *pontibus* *transibunt*. *Castus* *belli*. *Civil.* *Pontones*, *quod* *est* *genus* *navium* *Gallicarum*, *Lyssi* *relinquit*.

Pontifex, pontificis, m. r. *Sacer* *magistratus* *(ut* *inquit* *Servius*) *a* *posse* & *facere* *dicitur*: *vel* *(ut* *inquit* *Vatro*) *a* *ponere* *quia* *Subilicium* *pontis* *a* *pontificibus* *factus* *est* *primus*, & *religionis* *sepe*. [*posui* *posuere*. Gall. *Le pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Ein* *praeser* *oder* *obese* *praeser* *en* *Berthener* *Heilige* *dingen*. Hisp. *Pontado* *en* *la* *casas* *seculares*. Pol. *Papiz, biskop*. Vng. *sz pap*. Ang. *A bishop*.] Cic. *ad* *Attic.* *lib.* 4. *Calendis* *Octobris* *habetur* *senatus* *frequens*, *adhibetur* *omnes* *pontifices* *qui* *erant* *senatores*, *a* *quibus* *Marcellinus*, *qui* *erat* *cupidissimus* *mei*, *sententiam* *primus* *rogatus*, *quae* *quae* *quid* *esset* *in* *decreto* *de* *se* *sequenti*. *Tum* *Lucius* *de* *omnium* *collegarum* *sententia* *respondit*: *Religionis* *iudicis* *patentes* *fuisse*, *legis* *senatum*, *se* & *collegas* *suos* *de* *religione* *ita* *voluisse*, *in* *senatu* *de* *lege*, &c. *Libri* *pontificum*, *Horatii* 3. *Epistol.* 1. *Cena* *pontificum*, *idem* 2. *Carminum*, *Ode* 14. *Religio* *pontificum*, *Cicero* *pro* *Domitia*. *Secures* *pontificum*, *Horatii* 3. *Carm.* *Ode* 2. *Erant* *autem* *maiores* & *minores* *pontifices*, *inter* *quos* *summi* *pontifex*, *maximus* *dicitur* *est*, *quod* *maximam* *rerum*, *qua* *ad* *sacra* & *religionem* *pertinet*, *iudex* *esset*. *Numa* *pontificem* *fecit*, *cuius* *sacra* *omnia* *attribuit*, *ejusq;* *scitis* *sacra* *omnia* *privata*, & *publica* *subiecit*, *intra* *que* *ut* *idem* *pontifex* *non* *caelestis* *modo* *ceremonias*, *sed* *justa* *quoq;* *funeraria* *placando* *etq;* *manes* *redderet*. *Autor* *Livius* *lib.* 1. *ab* *Urbe* *condita*.

Pontifex, hujus pontificatus, m. q. *Pontificis* *diginitas* *sunt* *Consulatus*, *diginitas* *Consulis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Pontifice*, *selat* *de* *pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Die* *ersten* *praesertim* *Ampt* *und* *Werde*, *Wisthosstumb*. Hisp. *Deputado* *de* *perlado*. Pol. *Biskupstwo*. Vng. *sz papfog*. Ang. *The* *office* *of* *a* *bishop*.] Cic. *de* *Auspicium* *respon.* *Qui* *illatus*, *solanus* *extremos* *Pontificatus*, *rerum* *benè* *perendrarum* *autoritates*, *augurio* *contineri* *putaverunt*.

Pontifex, hujus pontificatus, m. q. *Pontificis* *diginitas* *sunt* *Consulatus*, *diginitas* *Consulis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Pontifice*, *selat* *de* *pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Die* *ersten* *praesertim* *Ampt* *und* *Werde*, *Wisthosstumb*. Hisp. *Deputado* *de* *perlado*. Pol. *Biskupstwo*. Vng. *sz papfog*. Ang. *The* *office* *of* *a* *bishop*.] Cic. *de* *Auspicium* *respon.* *Qui* *illatus*, *solanus* *extremos* *Pontificatus*, *rerum* *benè* *perendrarum* *autoritates*, *augurio* *contineri* *putaverunt*.

Pontifex, hujus pontificatus, m. q. *Pontificis* *diginitas* *sunt* *Consulatus*, *diginitas* *Consulis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Pontifice*, *selat* *de* *pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Die* *ersten* *praesertim* *Ampt* *und* *Werde*, *Wisthosstumb*. Hisp. *Deputado* *de* *perlado*. Pol. *Biskupstwo*. Vng. *sz papfog*. Ang. *The* *office* *of* *a* *bishop*.] Cic. *de* *Auspicium* *respon.* *Qui* *illatus*, *solanus* *extremos* *Pontificatus*, *rerum* *benè* *perendrarum* *autoritates*, *augurio* *contineri* *putaverunt*.

Pontifex, hujus pontificatus, m. q. *Pontificis* *diginitas* *sunt* *Consulatus*, *diginitas* *Consulis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Pontifice*, *selat* *de* *pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Die* *ersten* *praesertim* *Ampt* *und* *Werde*, *Wisthosstumb*. Hisp. *Deputado* *de* *perlado*. Pol. *Biskupstwo*. Vng. *sz papfog*. Ang. *The* *office* *of* *a* *bishop*.] Cic. *de* *Auspicium* *respon.* *Qui* *illatus*, *solanus* *extremos* *Pontificatus*, *rerum* *benè* *perendrarum* *autoritates*, *augurio* *contineri* *putaverunt*.

Pontifex, hujus pontificatus, m. q. *Pontificis* *diginitas* *sunt* *Consulatus*, *diginitas* *Consulis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Pontifice*, *selat* *de* *pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Die* *ersten* *praesertim* *Ampt* *und* *Werde*, *Wisthosstumb*. Hisp. *Deputado* *de* *perlado*. Pol. *Biskupstwo*. Vng. *sz papfog*. Ang. *The* *office* *of* *a* *bishop*.] Cic. *de* *Auspicium* *respon.* *Qui* *illatus*, *solanus* *extremos* *Pontificatus*, *rerum* *benè* *perendrarum* *autoritates*, *augurio* *contineri* *putaverunt*.

Pontifex, hujus pontificatus, m. q. *Pontificis* *diginitas* *sunt* *Consulatus*, *diginitas* *Consulis*. [*posui* *posuere*. Gall. *Pontifice*, *selat* *de* *pontife*. Ital. *Pontifice*. Ger. *Die* *ersten* *praesertim* *Ampt* *und* *Werde*, *Wisthosstumb*. Hisp. *Deputado* *de* *perlado*. Pol. *Biskupstwo*. Vng. *sz papfog*. Ang. *The* *office* *of* *a* *bishop*.] Cic. *de* *Auspicium* *respon.* *Qui* *illatus*, *solanus* *extremos* *Pontificatus*, *rerum* *benè* *perendrarum* *autoritates*, *augurio* *contineri* *putaverunt*.

ludo, uterque uoluit. Vng. Kéfégek basfallai, maga Zereimse.
 Ang. Courtise and humaniter towards the people. Plinius epist.
 117: Dixit causam Claudius Aridion princeps Ephesiorum,
 homo mansuetus & innoxius popularitatis & Ponitur aliquan-
 do pro conjunctione atq; necessitudine, qua debet esse inter
 populares: hoc est, inter eos qui ex eadem regione ortum tra-
 xerunt. Plaut. in Pen. Siquid opus est, quae dico, atq; impera
 popularitatis causa.
 Populāritē, Affabiliter, humaniter, & cum gratia populi. [De-
 pūnar. Gall. Populāritent, avec la grace du peuple. Ital. Populāri-
 mente, affabilmente. Ger. Mit vntelligung des Volcks / nach brauch
 des Volcks. Hif. En amor y voluntad del pueblo. Pol. Lindka slod-
 ka, l'auka. Vng. Kolosim kék, népnek ismallsana. Ang. With the
 favour & love of the common. Iuven. Sat. 3. & verso pollice vulgi
 Quemlibet occidunt populariter. & Aliquando significat
 more populi. Cicer. in Som. Scipion. Homines enim popula-
 riter andum tantummodo Solis: id est, unius astri reditu in-
 tiantur. & Hinc dicimus populariter agere, populariter loqui,
 populariter scribere: id est, more populi.
 Populāritim, Per populos. [De pūnar. Gall. De peuple en peuple,
 par tout le peuple. Ital. Di popolo in popolo, per tutto el popolo. Ger.
 Von einem Volck zum andern durch die Vöcker. Hif. De pueblo en
 pueblo, por todo el pueblo. Pol. Przez lód, oblied do ludu. Vng. Ne-
 poulent, nemis fegekent. Ang. Through all the common. I Apu-
 leius: Populatum ab omni provincia reuocatus. & Ponitur ali-
 quando pro coacervatum & in uniuersum. Cæcilius: Ego per-
 didi te, qui omnes seruos prodo populatum: quae so ne addas
 malum ad hoc malum.
 Populāritus, la, sum, Quod est plenum populo. [De pūnar. Gall. ut
 Oppidum populolum.
 Populo, as, & populor, aris, d. p. Depradati, diripere, spoliare.
 [TW schadhdh. d'cadpouar, plegis te x' azos, x' adpouar, x' azos,
 x' azos. Gall. Oiler & piller tout le champ, destruire & piller.
 Ital. Depredare, saccheggiare, desolare un paese. Ger. Bertragen / ver-
 wüsten / eraubt. Hif. Robar y destruyr el campo. Pol. Nisfy w' repis.
 Vng. Puztik. Ang. To robbe, and destruye the countrey. Cæc. 1.
 bel. Gall. In Heduorum fines pervenerant, eorumq; agros po-
 pulabantur. Virg. 1. Geor. populatq; ingentem sauis acer-
 vum. & Hinc depopulo: pro depradator, passimq; & popula-
 tum diripio. Populare, Nonius populi amorem conciliare esse
 ait, indeq; popularem dictum esse, qui a populo pendet.
 Populātus, a, um, participium, Depradatus. [TW schadhdh.
 d'cadpouar, x' azos. Gall. Nils, destruit. Ital. Depredato, sacche-
 giato. Ger. Bertragen: gepandert / eraubt. Hif. Robado y de-
 struido. Pol. Zplandrowane, wnyfz pui. Vng. Puchitatos, meg fax-
 atos. An. Spuzit, destruyd. Virg. 12. Aeneid. Quisq; suum po-
 pulatum iter. Cicer. 5. Ver. Ejectos aratores esse dico, agros ve-
 stigales vexatos atque exinanitos à Vetre, populatum vera-
 tamq; provinciam.
 Populāto, onis, verbalis, f. Spoliatio. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos.
 Gall. Saccagement, depail. Ital. Saccheggiamento. Ger. Bertragen / be-
 raubung / plünderung. Hif. Robamiento, destruymiento. Pol. Z-
 plamie, wnyfz pui. Vng. Puzitas faxos. Ang. Amassing or pilling
 of a countrey. Liv. 2. ab Vibe: Equos populationibus in curio-
 nibusq; meliores esse. Colum. lib. 2. cap. 20: Nam ea res à po-
 pulatione marum formicarumq; frumenta defendit. Idem
 lib. 3. cap. 21: Aut si maturitatem letotini expectet, amittat vin-
 dicem præcocem, quæ plerumq; populationibus volucrum,
 pluviusq; aut ventis lacessita dilabatur.
 Populātus, us, ul, m. q. Populatio. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos.
 Gall. Luccan. li. 2: ardent Hesperii mōres sevis populatib. agri.
 Populātō, oris, m. t. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos. Gall. Pillor,
 x' azos, & destruyr d' un pays. Ital. Chi saccheggia un paese. Ger.
 Ein vertragen / verwüsten / plünder. Hif. El que asfi destruyr. Pol.
 Naispuk, d' uziny. Vng. Puzitas, faxos. Ang. A robber or destruyr
 of a countrey. Ovid. 12. Metamorph. Viri adhuc operis nostri
 populator Achilles. Idem 13. Metamorph. Hoc ubi cognovit
 Troie populator Atides.
 Populātix, populaticis, f. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos.
 Gall. Pillor, x' azos, & destruyr tout. Ital. Donna che destruy-
 ge il tutto. Ger. Ein Bertragen: verwüsten / erauben. Hif. La
 que asfi destruyr. Pol. La ktora l'opi, wnyfz pui. Vng. Puzitas
 faxos. An. The thet robbers and destruyd. Martialis lib. 14: Hæc
 tibi Thetix populatrix misit Hymeti, Pallados à sylvis nobile
 nectar apis.
 Populābūdū, Prædabundus, à populando: id est, qui popu-
 latur. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos. Gall. Qui unte
 parra in champi pillant & destruyr tout. Ital. Chi va per i camp
 stroz genda & saccheggiando. Ger. Bertragen / verwüsten / plünder.
 Hif. Cafa que unte asfi destruyr. Pol. Deitoyr, plünderuaci. Vng.
 Puzitas, faxos. Ang. Going in wastling and rabling of countrey. Iuv. lib. 3. ab Ve-
 be: In fines Romanos excurrerunt, populabūdi magis quam
 iusti moie belli.

Populābilitas, populabile, om. t. Quod populari potest. [De pūnar.
 Gal. Qui potest esse pillé & gally. Ital. Difeso, nono per galle ad
 essere saccheggiato. Germ Das verliert odet verheget werden mag.
 Hif. Cafa que asfi se puede deituir. Pol. Cuius spoliari potest.
 Vng. El puzitabato. Ang. That may be spoiled or destruyd. Ovid.
 9. Metamor. In tæta quodcumq; fuit populabile, flamma Mal-
 ciber abstulerat.
 Populati, pro populari & deripi Papyrius posuit in l. 21. D. de
 appell. Tamen quum fructus popularentur ab adversario,
 æquum vitæi sibi fructus apud sequatres deponi.
 Populū, Prima syllaba producta, f. f. Arbor est cætro similis,
 caudice procero & erecto, cortice levi, foliis dum tætro est,
 arcinate rotunditatis, quæ in senectute angulosa evadunt sine
 flore. [בבדף] libnib. Gall. Poupier. Ital. Poppio. Pappawon,
 Albar. Ger. Pappawon / Garbaum. Hif. El alamo arbo. Pol.
 Topolia. Vng. Nyar fa. Duo ejus sunt genera, Alba, quæ &
 Græci λεβύλιον dicunt, folio numerosiore, & tremulo (unde
 Trambulam Galli vocant) uvasq; ferens quæ brya dicitur, in-
 guentis expetitur. Et nigra, illis αγγύλιον dicta, levior quidem
 & procerior, sed fronde rariore. Virg. 1. Georg. locis aquosis quædet
 & palustribus. Virg. 9. Aeglog. hic cædida populus ætro lim-
 minet. Plin. lib. 34. cap. 3: Virgam populū in manu tenentibus
 intertrigo non metatur. Colum. lib. 5: Cuius maxime videtur
 idonea populus, Ea est arbor cætro similis.
 Populū, a, um, Quod est confectum ex populo arbore, aut
 quod ad eam arborem pertinet. [De pūnar. Gall. De poulie.
 Ital. Di poppio. Ger. Garbaum. Hif. Cafa de muna-
 ria de alamo. Pol. Topolium. Vng. Nyar fa. bal valo. Virg. 1. Geor.
 Quælis populea merens philomela sub umbra. Frondes po-
 puleæ. Idem 2. Aeneid. Umbra populea. Idem 4. Georg.
 Populū, populna, populnum, Populeus. [De pūnar. Gall. Poulie.
 Plautus in Cas. Nō illic aut populna fors, aut abigna est mal
 Populū, populnea, populnum, in eadem significatio.
 Colum. lib. 6. cap. 3: Probatur maxime ulmea, post fraxinea, &
 ab hac populnea frons. Idem lib. 12. cap. 2: Frondem quædam
 & populneam.
 Populū, populæti, n. f. Locus populis confusus. [De pūnar.
 Gall. Un lieu planté de poulies. Ital. Luogo piantato de poppi.
 Ger. Ein ort an dem viel Pappelbäum odet Garbaum sijn. Hif. Lugar
 de muchos alamos. Pol. Miejsce pol ne topolia. Vng. Nyar fa. bal.
 Plin. lib. 14. cap. 5: Antea Cæcubo erat generositas cedentium
 palustribus populæti.
 Populū, Medicamentum quod ex floribus populū confusis
 conuiventibus. Compositionem ejus lege apud Galen. lib. 4.
 de San. tuenda.
 Populū, Myracopon, unguentum populconis, vulgō dicitur.
 Porcā, Porcarius, Porcellus. Vide PORCVS.
 Porcō, porces, verum obsoletum quo antiqui, teste Febr,
 utebantur pro prohibeo. Lucius lib. 6. non te porcō
 procedere porcent. Componitur ex porcō & arceo, quæ pro-
 cedat.
 Porcetra, porcetra, Porca quæ semel tantum peperit, n. f.
 alius dicitur. Scrophæ, quæ sepius.
 Porcū, porcū, n. f. Heremolans ait idē esse quod por-
 cam: hoc est, tetram editioem inter duas sulcos: cuius por-
 cis in hominibus hodie pulvini appellatur, in quibus suis generis
 olera separatim feruntur. Plin. lib. 27. cap. 22: Vmbra
 Marci ad vicenos pedes intermittunt arationis gratia: in his
 quæ vocantur porceta.
 Porculum, porcū, n. f. Est machinæ genus apud Carones
 de Re rust. cap. 19: Foramen (inquit) quod à primis facies, sem-
 pedem ab cardine facito: cætera dividit quæ rectissime, por-
 culam in media fucula facito: inter arbores mediū quod est,
 id medium collibrato ubi porculum figere oportet, ut in
 medio paxum redē situm sit.
 Porcū, porci, m. f. Sus domesticus: quædam dōdum aper, fer-
 us. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos. Gall. Vu porc. Ital. Porco. Ger. Ein
 Schwein. Bel. Ein Berdm. Hif. Puerco. Pol. Wioz. Vng. Doga.
 Ang. Anhog, a swine. Suis autem appellatio unius generis est
 communis. Martialis. li. 14: Ille tibi faciat bona Saxonibus por-
 cis. Inter spumantes illic pastus apros. Iuvenalis Saty. 14:
 -voceasq; facellis Extæ, & candiduli divina tomacula por-
 cis. Dicitur ab eo quod porcedo necti pascitur, & tetram dicitur
 herbarum radices rimatur, latius porrigat, Porcus Scruat
 apud Catonem, qui, vide in Setarius. & Porcus marinus, pi-
 scis marinus, quum capitur, grunniens, x' azos. Ludi-
 damonii orthogoriscum vocat, ut ex Appionis sententia re-
 fert Plin. lib. 32. cap. 2. & Porcus Trojanus, in Romanorum
 convivis per jocum dicebatur aper, qui integri apponi sole-
 bar, unā cum minoribus animalibus in ventre ejus inclusi,
 non secus atque olim ferunt in equo Trojano in clufos fuisse
 armatos. Vide Macrobi. in Saturnalibus.
 Porcū, f. p. Sus foemina. [TW schadhdh. d'cadpouar, x' azos. Gall. Vu
 porc.

Porca, Germ. Ein Schwein. Hisp. Porca. Pol. *Swinia*. Vng. *Eszé*. Ang. A ridge of barrowe swine for rous. Cato de Re rust. cap. 114. Frustrum sceminam porcam immolabis. In agro vero porca est terra clara inter duos sulcos: [*Πορκα*] *Porca*. Gall. *Terre sive entre deux rayons, ou sillons*. Ital. *Scroffa*, *porca*. Ger. Das Schwein *Porca* sicutur in sinu. Hisp. La porca que queda entre dos sillos. a porrigendo (ut inquit Varro lib. 1. cap. 29. de Re rust.) quod ea seges porrigat frumentum. Vel a porcendo id est, prohibendo, ut Nonio placet, eo quod omnia in iaci semina prohibeat. Porca (inquit Festus) appellatur rari salci, qui ducuntur aquae derivandae gratia: ita dicitur quod porcent id est, prohibent aquam frumento nocere. Ceteros autem salces, limi vocantur. Haec ille. Colum. lib. 2. cap. 4. Luras rustici vocant easdem porcas, quum sic aratum est, ut inter duos latius distantes sulcos, medius cumulus siccan sedem frumenti praebet. Sed & triginta pedum latitudinem. LXXX. longitudinem porcam vocabat, eodem autem lib. 5. cap. 1. Campani, inquit Hermolaus Barb. hodie porcas vocant pulvinos sive hortolos, in quibus veluti sulcatum sui corpus generis olera setuntur. Id genus & arca dicuntur apud Columellam.

Porcus, Sus que semel peperit quae saepius scropha. [Vn. *Tez*]. Melissus de loquendi proprietate, qui habet autorem Pomponium in Atecliana, quae hoc eodem vocabulo m scripta est. Ex Gellio lib. 18. cap. 6.

Porcellus, & porcellus diminut. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*, *porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

Porcellus, a. um, pen. prod. Quod ex porco est: ut Caro porcella. [*Πορκελλος*, *porcellus*]. Gall. *Porcelon*. Ital. *Porcellio*. Ger. Ein Fäusim. Hisp. El lechón, *puerco*. Pol. *Porczyk*. Vng. *Dzhoroka*. An. *A little hog or swine*. Saetonius in Nerone: Iterum ac saepius recoctum porcello objicit. Porculus legitur apud Plautum in Menach. Scribit Varro porcum Graecum nomen esse antiquum, sed obsecratum, quod postea vocantur *porci*.

dicuntur observatorem esse, matrisq; familiâ adulterium suspensio suo domino indicare. Fuit item hoc nomine Gigas quidam, Sisyphi filius: qui una cum reliquis Gigantibus adversus superos coaspiravit. Claudianus in Gigantomachia Porphyzion trepidam conatur vellere Delon. Fuit item aurigae nomen, Neronis temporibus, cuius meminit Sueton. Martialis uno disticho omnes has significaciones complexus est: Nomen habet magis volucris tam parva Gigantis, Et nomen Praesini Porphyzionis habet.

Porphyrites, porphyritis, pen. prod. m. t. [*Πορφυριτης*, *Porphyritis*]. Ger. Ein rotter Marmelstein mit weissen düpfen gestrecket. Lapis in Aegypto rubens, candidis interveneribus punctis: propterea Leucostictos appellatus. Aegyptio enim album vocant Graeci, & a quo pungere. Autor Plin. lib. 36. cap. 7.

Porphyreticus, porphyretica, cum. pen. corr. Adject. [Ger. Das auf roten Marmelstein gemacht ist] Quod est factum ex porphyrite.

Porphyris, Serpens est in calidissimis Indiae locis nascens, capite quovis lacte candidiore, reliquo corpore purpureo, dentibus carens: ideoq; morfu innocuus: vomitum tamen eructans, quicquid contigerit extabescientem. Vide Aelianum lib. 9. cap. 57.

Porritio, Vide **PORRVM**.

Porritio, pen. cor. porritio. Quali porro jacio, inquit Festus id est, valde porrigo: quod verbu soleone sacrificantibus erat. [*Πορριτιον*, *Porritio*]. Ger. *Wit werff*. Nam exta porriti dicitur, quando porrigantur diis. Plautus in Pseud. Nam si sacrificem suumo lovi, atq; in manibus exta teneam, ut porritiam, interea loci si lucri quid detur, potius rem divinam deferam. Virg. Aeneid. 31. extraq; falsos Porritiam in fluctus. Quo in loco nonnulli male legunt porritiam. Vide Macrobi. lib. 3. Satur. cap. 2.

Porrito, is, pen. corr. xi. dum, act. t. Extendo, dilato, a porro & rego, ut praeteritum indicat, non ab ago, ut quidam male putaverunt. [*Πορριτω*, *Porrito*]. Gall. *Etendre*, *tendre* *er držitel*. Ital. *Estendere*, *porrere*. Ger. *Ausstrecken*, *darinsetzen*. Bel. *Wiedertreiben*, *instellen*. Hisp. *Estender*. Pol. *Wyprężać*, *dać*. Vng. *Nyújtani*. Ang. *To stretch or stretch out and offer*. Cicero pro Caelio: Licinium quum jam manum ad tradendam pyxidem porritisset, retraxisse. Plinius: Facilius quippe radices porrigit solo subacto. Quandoq; ponitur pro extensa manu offerre *porrito*. Vide Augustus, ut est apud Macrobi. lib. 2. Saturnal. quum et quidam libellum trepidus offerret, & modo profertur manum, modo retraheret. Puras te, inquit, spem elephanto porritet? Cic. 2. de Natur. deor. Stulticia est a quibus bona precamur, ab iisdem porrigentibus & dantibus nolle sumere. Rursum quis quae interficiuntur, hunc extenduntur, factum est ut porrigere sit proferre & interficere. Martialis: Et volucrum longo porrexit vulnere pardum. Porrigere manum, sive dextram, est adjuvare, succurrere sive opem ferre: metaphora ducta ab iis qui lapsos tena dextra humo attollunt. Hujus compositum est Exporrito seu Exporgo per syncopen, quod est explicare, ergo, extendo, *Porrito*. Terent. in Adulphis: da te hodie mihi Exporge fronte: id est, exhilara. *Porrito* *Porrito*. Porrigere herbam, est victum se facere. Plin. lib. 22. cap. 4. Summum apud antiquos signum victoriae erat, herbam porrigere victor: hoc est, terra & altice ipsa humo, & humatione etiam cedere. Vide Chiliadas Erasmi.

Porritio, participium. Extensus, dilatatus. [*Πορριτω*, *Porritio*]. Gall. *Etendu*. Ital. *Steso*. Ger. *Ausgestreckt*. Hisp. *Estendido*. Pol. *Wyprężony*. Vng. *Nyújtat*. Ang. *Reached and stretched out*. Horat. lib. 4. Carmin. fama; & imperii Porritio majestas ad ortum. Aliquando porritio nomen est, idem ferè significans quod hilaris: ut Frontis porritio: id est, alacris in rebus enim latus cutem frontis extendere solemus, & contra in tristibus corrugare. Plautus in Cas. Primum ego te porritiore fronte volo mecum loqui: id est, hilare. Porritio, verbale, f. t. Extensio: cui opponitur Contractio. [*Πορριτω*, *Porritio*]. Gall. *Etendu*, *estendu*. Ital. *Estendimento*. Ger. *Ausstreckung*. Hisp. *Estendimiento*. Pol. *Wyprężenie*. Vng. *Nyújtás*. Ang. *A reaching out or reaching any thing*. Cic. 2. de Natur. Deorum: Dignorum enim contractio facilis, faciliq; porritio propter molles commissuras & artus nullo in motu laborat.

Porrito, penult. nomin. prod. porritio, f. t. Capitis affectus est, quum tenues & furfuraceae squamae ex capite decidunt: [*Πορριτω*, *Porrito*]. Gall. *La teigne*. Ital. *Tigna*. Ger. *Der schuppigkeits des hauptes*. Edgrind Bel. *Schuppenfall*. Hisp. *Caída de la cabra*. Pol. *Serupnia głowia*. Vng. *Pu kosnysaj karpasaj*. Ang. *The scurf or scales of the head, also the dry scall in the head*. Porrito est, inquit Celsus lib. 6. cap. 2. ubi inter pilos quaedam quasi squamae surgunt, ex q; a cute resolvuntur, & interdum madent, multo saepius siccae sunt: idq; evenit modo sine ulcere, modo exulcerato loco: huic quoque modo malo odore, modo nullo ac-

EE cidenter

eidente: fereq; id in espillo fit, rarius in barba, aliquando etiã in superciliis. Hæc Cellius. Lucil. lib. 30. Triftem & corruptum, scabie & porriginis plenum. Horat. 2. Sermo. Saryr. 3. Vngere si caules oleo meliore, caputq; Cœpæus impera foedum portigine.

Porrigino, a, um, Qui porriginis infectatur. *arrigido*. Porro. Varios in oratione habet usus. Modò enim affirmandi adverbium, idem significat quod sanè, certè, profectò. *[IN abal 3000] Gall. Certainement. Ital. Certamente. Germ. Waßheit. Hisp. Ciertamente. Pol. Zapewdy dalei, nastlutek. Vti Nylioua kofin, expian, tonah, penig izon. Ang. Truly moreover.]* Cicero pro Flancio: Nihil porro tam inhumanum, tam immane, tam ferum, quam committere ut beneficio; non dicam indignum, sed victus esse videre. *¶* Quandoq; temporis adverbium, idem valet quod longè post. *[Virg. 3. Aeneid. binc maxima porro, Accipit Roma, & patrium servavit honorem. Vbi Servius: Porro, post longum intervallum. ¶ Nonnunquam idem quod in posterum, deinceps, in futurum. 200] Terent. in Prolog. And. Deinde ut quiescant, porro monco id est, in futurum, interprete Donato. ¶ Aliquando loci adverbium est, idem significans quod ultra, sive ulterius. Liv. 2. ab Vibe: Et aut eadem quà te insinuaveris, retrò via repeçidat: aut si ire porro pergas, per alium saltum arctiorem, impeditioremq; evadendum. Interdum idem quod longè, sive procul. Virg. 6. Aeneid. quæ sit ca lumina porro. ¶ Sæpissimè autem conjunctio est, atq; idem valet quod autem, sive verò. *[Virg. 2. Quintil. in Apol. Paup. Porro qui confessum defendis, non abolitione sceleris petis, sed licentiam. ¶ Quandoq; expletiva particula est, ornatas tantum gratia interposita. Terent. in And. adeon' me ignavum putas, Adeon' porro ingratum, aut inhumanum, aut ferum, Vt neq; me consueto, neq; amor, neq; pudor, &c. ¶ Aliquando hortantis est. Virg. 3. Aeneid. percipe porro Quid dubitem. Quo in loco Servius exponit porro pro adverbio hortantis. Cic. 4. de Finibus: Erge porro: nam de isto magna dissensio est. ¶ Porro autem, idem valet quod præterea verò. Cic. 3. Verr. Homiibus & natura, & disciplina, lenissimis: porro autè pop. Rom. conditione locuti, fortuna servis. ¶ Neque porro, idem quod neq; etiam. Cic. 3. Verr. Neq; enim persacetè dicta, neq; porro hac severitate digna. ¶ Porro minima, dicit Cic. 3. de Finibus, pro longè minima. Ea inquit, nos mala dicimus, sed exigua, & porro minima. Hæc fere Budæus. ¶ Ponitur aliquando porro pro valde. Cic. in Cat. Major: Sæpè à majoribus nati aucti, qui se porro pueros à senibus audisse dicebant. ¶ Aliquando est adverbium ordinis. Terent. in And. Move ocys te, ut quid agam, porro intelligat.**

Porrum, n. in plurali, porri, ori, Genus oleris notissimum. *[arrē Gall. Porreau. Ital. Porro. Ger. tarrh. Hisp. Porrro. Pol. Luz. Vng. Pars. Ang. A leek.]* Plin. lib. 19. cap. 12. In translatione & medicina est: delinuntq; sentire injurias, ut gethyum, porrum, raphani, apium. Martial. lib. 13: Mittit præcipuos nemoralis Aulicia porros: In medio virides stipite cerne comas. Porrosi alii sunt Tatentini, qui & secti dicuntur: alii Aricini, qui & capitande quibus generibus vide Plin. lib. 19. cap. 6. & Legitur & porrus gen. masc. à quo mos sit pluralis numerus ejusdem generis. Cæsus lib. 4. cap. 6: Aut jus in quo porrus cum pullo gallinaceo decoctus sit. Eodem genere usus est & Plin. lib. 19. cap. 6: Laudatissimus (subaudi porrus) in Aegypto, mox Orchia, atq; Aricie. ¶ Inventur & porrina pro porro, apud Scævola m. 1. 3. D. de usufructu. Sempiternio do, lego ex redactu fructuum holcus & porrinæ partem.

Porracæus, a, um, *[arrāci Gall. De porra. Ital. Di porra. Ger. Dec tauch. Hisp. Cofa de materia de porra. Pol. Luzomy. Vng. Porobol nalo. Ang. Of a leek.]* Plin. lib. 37. cap. 10: Helictropium nascitur in Aethiopia, Aethiopia, Cypro, porracei coloris, sanguinea venis distincta. Porra, portæ, f. p. Propriè aditus civitatis, alteriusve loci vallo vallive muniti: *[arrā Gall. Le porra. Ital. Porta. Ger. Ein Thor, pfort. Bel. Ein durtz, pforte. Hisp. Puerta. Pol. Brama mieta, durtz. Vng. Kapu. Ang. A gate or porte, the entrance of a city.]* à portando nomen habens, sive quòd per eam omnia & importentur, & exportentur: sive ab aratri portatione, (ut inquit Donatus) quia in designatione urbium, subiectis vacca & tauro, qui urbem designabat, aratrum manu suspendebat, ne sulcum quem primogenium dicitur, faceret, ubi aditus civitatis erant relinquendi. Caf. 6. bell. Gall. Capit arma à proximis atq; in porta consilii. Item Hicæus lib. 8: Nihil telmquebatur quòd ad ornatum portarum, itinerum, locorumq; omnium, quòd Cæsar iturus erat, excogitari posset. Virg. 7. Aeneid. Et cæssa caput, & portarum ingentia claustra. Idem 2. Aeneid. vix primi prælia tentant Portarum vigiles, & cæco Marte resiliunt. Cic. 4. de Finibus: Si Annibal ad portas venisset, murumq; jaculo trajecisset. ¶ Porta Prætoria, in castris dicebatur quæ erat in fronte valli, qua miles ad

prælium educebatur. Antiqui enim Prætores appellati sunt: totò præerat exercitui, qui deinde Imperator appellatus est. Porta decumanæ, quæ in postica parte castrorum erat, quæ anno, cæteraq; exercitui necessaria importabatur: dicta à magnitudine. Quoniam enim ita fere usque solebat, ut decima quæq; omnibus propemodum in rebus maxima sunt: veteres decumanam, pro magno & amplo accipiebant. ¶ Porta iterum per similitudinem quandam mœtium fauces dicuntur in maximas angustias coarctate, cujusmodi pleraq; in diversis Terris montia partibus à Cosmographis commemorantur: ut sunt Caspiz portæ, Ciliciz, & Cantalix.

Porcus, a, um, porticulus, diminutiva. *[arrā Gall. Porculette, petite porte, puculet. Ital. Porcicula porta, portella. Ger. Ein thorn. Hisp. Puercuela puerta. Pol. Durtz, durtzka. Vng. Kapu. Ang. A little gate.]* Liv. 3. bell. Pun. Philomenes pœnala allucta venationem inferens, &c. Porrendo, portendis, act. t. Prædicò ostendo, vel præmōdo: à poro, quod est profusum, & tendo. *[arrā Gall. Porter, significat non de quibus clostis à reme, portare. Ital. Remunare. Ger. Berdrem etwas tanstige. Bel. Verden. Hisp. significar mal futura. Pol. Dypowiclan. Ang. To signifie before a thing happeneth.]* Virg. 7. Aeneid. Hanc illum satis externa ab sede profectum Portendit generi. Plant. in Alina. Accallor nobis periculum magnum, & familia portenditur, Demaxenti si expectemus mortem. Cic. 1. Divina. Nam quod de sole ostensum est tibi, populo commutationem rerum portendit fore.

Portentum, portenti, n. s. Ostentum & prodigium quod portendit aliquid futurum: ut quum insolita corpora in aete apparent: ut comete, turbines, & sereno caelo tonitrua. *[arrā Gall. Prodige, chose terrible, étonnante. Ital. Prodigio, mistero. Ger. Eia wandersiches so etwas tanstige verdrat. Hisp. Malagro que significa mal futura. Pol. Dym. Vng. Tolda. Ang. A wonderfull and strange thing or a miracle the common use of nature preshering some thing to come.]* ¶ Portentorum autem significatio, teste Cic. lib. 2. de Natur. deor. sumpta est ex auspiciis, & auguriis. Vt in celo memorabile extitit portenta. Cic. de Ausp. responsis: Explanaciones portentorum Hæmatici disciplina continentur. ¶ Aliquando etiam dicuntur portenta, commenta, fictiones, & mendacia rerum naturæ reprobata. Cic. 1. Tusculan. quæst. Aut quid negotii est hæc Portentia, & portorum portenta convincere? ¶ Virg. 8. Aeneid. pro dono omnia possit, quum aut ne quære profectò Quæ cum portenta fecant. Vbi Servius: Portenta modò significanti dona omnia quæ victoriam portendant.

Portentosa, a, um, Monstruosus, portento similis. *[arrā Gall. Merveilleux, monstrueux. Ital. Miracolo. Ger. Wunderhattig so etwas bedrätet. Hisp. Cosa que significa algo mal. Pol. Dym. Vng. Tolda. Ang. Monstrum, against nature.]* Cic. de Divinat. An verò illa nos terrent, si quando aliqua portentosa aut ex pecude, aut ex homine nara dicuntur? Plin. lib. 21. cap. 8. Portentiosum est quòd de ea traditur. Portentosa Græcia: mendacia, Plin. lib. 3. cap. 1.

Porthmæus, *[arrā Gall. Porthmæus, au passage. Ital. Porthmæus. Ger. Ein vberfuhrt, erant der die leut vber ein vasser fuhrt. Hisp. Buzco que passa el rio. Pol. Pr. mazyk. Vng. Laca. Ang. A ferry.]* Græca dictio est dissyllaba, quæ nobis portuorem significat: hæc est, cum qui homines in ulteriorem fluvij ripam, vel trans fretum, vel à littore ad navem trajicit. Nam *portum* Græcis est trajicere, & *thymus* navalium quòd pro trajectu solvitur: & *thymus* cymba ipsa portitoris. Virtus hæc voce lovet. Saryr. 3. iam sedet in ripa, tetrumq; novitiis horret Porthmæa. Hinc Porthmæ navis est: quo à littore ad litus conuincium trajicimus.

Porticus, hujus porticus, pen. cor. & for. gen. q. *[arrā Gall. Portico, portico, en a l'abri de la porte. Ital. Portico. Ger. Ein bedekt et in vobem man fuhret vber der Sonnen dem rüdgene spazieren tan. En Edel. Hisp. Portal publica para paffarfe. Pol. Gierek paffenne, Vn-Tomas. Ang. A gallery or walk way place out of the sunn.]* Locust amplius, & spatiosus, tectò inclusus propter repetitionem breves, umbra ac deambulationis gratia adstruitur. Cic. ad Attic. libro 4: In campo Martio septa tribus comitis marmorea sumus & tecta facturi eaq; cingemus excessu portici. Virg. 3. Aeneid. illos porticibus rex accipiebat in amplia. Idem 2. Aeneid. Vnus datorum Priami per tela, per holles Portibus longis fugit. Ovid. 1. de Art. Sen pedibus vacuis illipitiosa teteret Porticibus. ¶ Porticus aliquando reuocatum, & tabernaculum significat. Cic. 2. Tuscul. ex portici: Namque Aeculapii liberum sauci opplent porticus: quod videtur porticè dictum pro taberna & officina, in qua suavia Machaone & Podalirio Aeculapii liberis curabantur: qui in Capcorum castris medicinam faciebant. ¶ Multa Romæ reliqua fuere porticus: omnium tamen magnificentissima fuit, quæ

quod à Pompeio edificata esset, Pompejanam vocabant: cuius meminit Ovid. lib. 1. de Arte amandi: Tu modò Pompejanas spatiate sub umbra, Quam sol Herculei terga leon- nis adit.

Porticulus, diminutivum. [Porticulus, diminutivum.] Gall. Petit porticulus. Ital. Porticulus. Ger. Ein Porticulus. Hisp. Porticulus. Pol. Porticulus. Vng. Porticulus. An. A little gallery. Cic. lib. 4. Epist. in porticula Tusculani.

Porticus, legitur etiam pro porticu apud Macrum l. 36. D. de religiois, & sumpta funet. Si amplum quid edificari testator iussit, veluti in curiam porticanos, eos sumptus funeris tuis nos esse.

Portio, portio, et quasi partio. Pars. [Portio, diminutivum.] Gall. Portio. Ital. Portio. Ger. Ein Portio. Hisp. Portio. Pol. Portio. Vng. Portio. An. A part or portion. Plin. lib. 9. cap. 35. Sed quora hæc portio est? Hinc fit pro- portio, quæ est duarum rerum invicem facta comparatio. d. d. 2. de arbitrio.

Porticulus, diminutivum. [Porticulus, diminutivum.] Gall. Petit porticulus. Ital. Porticulus. Ger. Ein Porticulus. Hisp. Porticulus. Pol. Porticulus. Vng. Porticulus. An. A little gallery. Cic. lib. 4. Epist. in porticula Tusculani.

Porticus, legitur etiam pro porticu apud Macrum l. 36. D. de religiois, & sumpta funet. Si amplum quid edificari testator iussit, veluti in curiam porticanos, eos sumptus funeris tuis nos esse.

Portio, portio, et quasi partio. Pars. [Portio, diminutivum.] Gall. Portio. Ital. Portio. Ger. Ein Portio. Hisp. Portio. Pol. Portio. Vng. Portio. An. A part or portion. Plin. lib. 9. cap. 35. Sed quora hæc portio est? Hinc fit pro- portio, quæ est duarum rerum invicem facta comparatio. d. d. 2. de arbitrio.

Porticulus, diminutivum. [Porticulus, diminutivum.] Gall. Petit porticulus. Ital. Porticulus. Ger. Ein Porticulus. Hisp. Porticulus. Pol. Porticulus. Vng. Porticulus. An. A little gallery. Cic. lib. 4. Epist. in porticula Tusculani.

Porticus, legitur etiam pro porticu apud Macrum l. 36. D. de religiois, & sumpta funet. Si amplum quid edificari testator iussit, veluti in curiam porticanos, eos sumptus funeris tuis nos esse.

Portio, portio, et quasi partio. Pars. [Portio, diminutivum.] Gall. Portio. Ital. Portio. Ger. Ein Portio. Hisp. Portio. Pol. Portio. Vng. Portio. An. A part or portion. Plin. lib. 9. cap. 35. Sed quora hæc portio est? Hinc fit pro- portio, quæ est duarum rerum invicem facta comparatio. d. d. 2. de arbitrio.

Porto, portitas, frequent. Gel. lib. 20. cap. 11. Crumenam plenã astitum portitans.

Portatus, tus, verb. m. q. Actus ipse portandi. [Portatus, verb.] Gall. Portatus. Ital. Portatus. Ger. Tragang. Hisp. Portatus. Pol. Portatus. Vng. Portatus. An. A bearing or bringing. Plin. lib. 9. cap. 35. Tædia exquilita perditore portatu.

Portulaca, sp. Herba est frigida & humida quæ dentium tol- lit ituporem. [Portulaca, sp.] Gall. Portulaca. Ital. Portulaca. Ger. Portulaca. Hisp. Portulaca. Pol. Portulaca. Vng. Portulaca. An. A little portulaca. Plin. lib. 25. cap. 23. & lib. 20. cap. 20 & Dioscor. lib. 2. cap. 138.

Portunalia, inter quatuor Græciæ celeberrima certamina nu- merantur, in honorem Palæmonis, quem Latini Portunũ vo- cant, instituta. [Portunalia, inter quatuor Græciæ celeberrima certamina numerantur, in honorem Palæmonis, quem Latini Portunũ vo- cant, instituta.] Ea dem & Isthmia dicebantur, ab Isthmo Peloponnesiaco ubi solebant celebrari.

Portus, us, m. q. in dativo & ablativo plurali portibus. Locus in litore naves ab hyemis tempestatumq; injuria vindicans. [Portus, us, m. q. in dativo & ablativo plurali portibus.] Gall. Portus. Ital. Porto. Ger. Ein Portus. Hisp. Porto. Pol. Porto. Vng. Porto. An. A harbor or port. Cic. in Verrem: Statim sine ullo metu in portum ipsum penetrare ceperunt. Metaphori- cãs accipitur pro loco tuto, & quodam aduersarum rerũ per- fugio. Cicero ad Brutum: Quamquã cum & fugæ portus erat in tuis castris, & perugiũ salutis in tuo exercitu. & inde pro- verbiu metaphora, Rem in portu esse dicimus, pro esse in tuto, & extra omne periculum. Plaut. in Merc. In portu res est. Item in portu navigare, pro securum esse, & omni periculo defun- ctum. Tracta est metaphora à navigantibus, qui quum in me- dio mari navigant, undarum & ventorum arbitrio iactantur: contra, quum se in portum receperint, nihil habent negotii cum unda & ventis. & impingere in portu, est in ipso statim operis initio peccare.

Portuosa, portuosa, portuosum, Multos portus habens. [Portuosa, portuosa, portuosum, Multos portus habens.] Gall. Portuosa. Ital. Portuosa. Ger. Portuosa. Hisp. Portuosa. Pol. Portuosa. Vng. Portuosa. An. A harbor or port. Cic. in Verrem: Statim sine ullo metu in portum ipsum penetrare ceperunt. Metaphori- cãs accipitur pro loco tuto, & quodam aduersarum rerũ per- fugio. Cicero ad Brutum: Quamquã cum & fugæ portus erat in tuis castris, & perugiũ salutis in tuo exercitu. & inde pro- verbiu metaphora, Rem in portu esse dicimus, pro esse in tuto, & extra omne periculum. Plaut. in Merc. In portu res est. Item in portu navigare, pro securum esse, & omni periculo defun- ctum. Tracta est metaphora à navigantibus, qui quum in me- dio mari navigant, undarum & ventorum arbitrio iactantur: contra, quum se in portum receperint, nihil habent negotii cum unda & ventis. & impingere in portu, est in ipso statim operis initio peccare.

Portuosa, portuosa, portuosum, Multos portus habens. [Portuosa, portuosa, portuosum, Multos portus habens.] Gall. Portuosa. Ital. Portuosa. Ger. Portuosa. Hisp. Portuosa. Pol. Portuosa. Vng. Portuosa. An. A harbor or port. Cic. in Verrem: Statim sine ullo metu in portum ipsum penetrare ceperunt. Metaphori- cãs accipitur pro loco tuto, & quodam aduersarum rerũ per- fugio. Cicero ad Brutum: Quamquã cum & fugæ portus erat in tuis castris, & perugiũ salutis in tuo exercitu. & inde pro- verbiu metaphora, Rem in portu esse dicimus, pro esse in tuto, & extra omne periculum. Plaut. in Merc. In portu res est. Item in portu navigare, pro securum esse, & omni periculo defun- ctum. Tracta est metaphora à navigantibus, qui quum in me- dio mari navigant, undarum & ventorum arbitrio iactantur: contra, quum se in portum receperint, nihil habent negotii cum unda & ventis. & impingere in portu, est in ipso statim operis initio peccare.

Portuosa, portuosa, portuosum, Multos portus habens. [Portuosa, portuosa, portuosum, Multos portus habens.] Gall. Portuosa. Ital. Portuosa. Ger. Portuosa. Hisp. Portuosa. Pol. Portuosa. Vng. Portuosa. An. A harbor or port. Cic. in Verrem: Statim sine ullo metu in portum ipsum penetrare ceperunt. Metaphori- cãs accipitur pro loco tuto, & quodam aduersarum rerũ per- fugio. Cicero ad Brutum: Quamquã cum & fugæ portus erat in tuis castris, & perugiũ salutis in tuo exercitu. & inde pro- verbiu metaphora, Rem in portu esse dicimus, pro esse in tuto, & extra omne periculum. Plaut. in Merc. In portu res est. Item in portu navigare, pro securum esse, & omni periculo defun- ctum. Tracta est metaphora à navigantibus, qui quum in me- dio mari navigant, undarum & ventorum arbitrio iactantur: contra, quum se in portum receperint, nihil habent negotii cum unda & ventis. & impingere in portu, est in ipso statim operis initio peccare.

homines, & iudicis praesunt. Vnde non ineptè Praetores us-
 tus, vulgo nunc potestatis dicuntur. Suet. in Claudio: Iurisdic-
 tionem de fidei commissis, quotannis & tantum in urbe de-
 legant magistratibus solitam, in perpetuum atque etiam per pro-
 vincias potestatis demandavit. Plin. lib. 29. cap. 4: Pingue
 draconis in pede dorcadum nervis cervinis adalligatum in la-
 cerno, vitionam iudiciorum conferre existimant: primum spon-
 dylum aditus potestatum mulcere. Potestas item pro consi-
 lio & ratione. Hinc exire aliquem de potestate dicimus, me-
 nis impotem fieri, & racionem, ut apud Cic. 4. Tusc. lictos pro-
 pter dicitur exire de potestate: id est, de mente & consilio esse
 dejectos. Varius est huius vocis usus. Dicimus enim,
 dare potestatem alicuius rei cupiamus. Deferre alicui alicuius
 rei potestatem. Facere potestatem. Facere potestatem alicuius
 ad eundem, & conveniendi. Habere potestatem alicuius rei. Ha-
 bere aliquem in sua potestate. In potestate alicuius esse id est,
 alicui obtemperare, & eius consilium sequi. Non solum eor-
 um est, qui coacti parent, sed qui sua sponte, & tanquam au-
 torem rerum sequuntur, quas gerunt. Permittere potestatem
 alicui alicuius rei. Pervenire in potestatem alicuius. Ponere
 quospiam in potestate alicuius. Privare potestate aliquem qui-
 quum facienda. Reddere potestatem alicui alicuius rei. Red-
 dere aliquem in suam potestatem. Redire in potestatem. Sub-
 potestate alicuius esse. Sufficere in potestatem. Dimittere ex
 potestate. Tenere aliquem in sua potestate. Tradere potesta-
 tem alicui alicuius rei. Venire in potestatem alicuius. Di-
 citur quoque, Potestas tua est, pro Tu potes. Quae tum erat
 potestas, dixit Cicero pro Cluentio, pro Quod tum poterat
 fieri. Oraciones in quibus verbum possum ponitur, esse potes-
 tate eleganter per nomen potestas. Terent. in Andr. Cojus tibi
 potestas summa servandi datur: id est, quem potes servare.
 Plaut. in Trin. Malefaciendi est mihi potestas: id est, possum
 malefacere.
 Possitum, pro potestate veteres usurparunt. Plautus: Neque de-
 sidia in otio operam dedisse, neque potestatem sibi fuisse, adeo
 acerbè colubinum esse à patre.
 Possibilis, possibide, omnia dicitur quod fieri potest: sicut oppo-
 nitur impossibile. [ἰσχυρός. Gall. Possible. Ital. Possibile. Ger.
 Möglich. Hisp. Cosa que puede ser. Pol. Możliwy. Vng. Lehetőség.
 Ang. Possible, that may be.] Plautus in Stichus: Possibile est tan-
 dem frantem stanti suavius dare amicum amicum? Quint. lib.
 3. cap. 1. possibile, durum ait esse vocabulum, sed necessarium,
 quum aliud non habeamus: Melius ergo (inquit) qui tertiam
 partem fecerit, nostri possibile nominant, quae ut du-
 ra videatur appellatio, sola tamen est.
 Post, praepositio, quae & copulata, & separata invenitur. [ὑστέρων
 ἄχρηστον. Gall. Apres. Ital. Dopo. Ger. Nach. Hisp. Después.
 Bel. Na. Hisp. Después. Pol. Poziem. Vng. Után. Ang. After.] Sepa-
 rata ordinem demonstrat sive loci, sive temporis, sive alicuius
 alius rei: & dicitur accusativo. Vng. 9. Aeneid. Sed magni
 memtas se post cratera tegebat. Idem 1. Elog. Post, aliquot
 meae regna videns, mirabor aristas. Horat. li. 1. Epist. O cives,
 oves quæda pecunia primū est Virtus post nūmos. Quæ-
 doque loco adverbii, postea usurpatur, & hoc quando nulli ca-
 las terret, aut quando iungitur ablativo. Virgil. 1. A-
 eneid. Post mihi non simili poena commissa lueta. Salust. Vbi
 Peccatum advenit, invidia atque superbia post fuere. Cum ab-
 latio. Virgil. 6. Aeneid. ille admirans venerabile donum Fa-
 nula vixit, longo post tempore visum. In compositione can-
 dem ferè habet significationem quam separata: ut Postpono,
 Posthabeo, Posthac, Postea.
 Postquam, componitur ex post & ea, Exinde, deinde. [ὑστέρων
 ἄχρηστον. Gall. Apres. Ital. Dopo. Ger. Nach. Hisp. Después.
 Bel. Na. Hisp. Después. Pol. Poziem. Vng. Után. Ang. After.] Salust.
 in Caes. Postea Piso in citeriorem Hispaniam Quæstor pro
 Praetore missus est. Hinc fit postquam, sicut à post, post-
 quam: quæ ambæ connectivæ particulae sunt, quibus prædi-
 cti sequentia connectuntur. Cicero Plancio: Et abfui profici-
 ens in Graciam, & posteaquam de meo cursu reipublicæ
 sum voce revocatus, nunquam per Marcum Antonium quie-
 tus fui. Aliquando inter postea & quàm, interponitur verò, &
 significat, sed postea quàm. Cicero Appio. Postea verò quàm
 ita coepit. Grammatici docent ultimam syllabam adverbii
 Postea, esse pro deinde, quemadmodum videmus fieri in
 similibus adverbii antea, præterea, interea, propterea, & si
 quæ sunt id genus alia. Apud Ovidium tamè ferè semper cor-
 ruptum lib. 1. Fasto. Postea mirabar eum non sine litibus esse
 ille dies. Et alibi: Quæ semel amissa postea nullas eris.
 Postergo, postquam, posthabeo, relinquo, postpono, & quasi
 post terga jactio: a quo Postergator, & poltergatio.

Posterior, a, um, Temporis ordine subsequens: ut postera dies:
 id est, sequens. [ὑστέρων ἄχρηστον. Gall. Qui suit
 apres. Itat. Chi segue appresso, subsequente. Ger. Das nach ge-
 hende. Hisp. Cosa siguiente de suya. Pol. Zadny, ostatny.
 Vng. Követő, követő a zutan való. Ang. That comes after.] Vir-
 gil. 4. Aeneid. Postera Phœbæa lustrabat lampade terras. Cic.
 4. Verr. Id ei postera die venit in mentem, & lege Rupilia forti-
 ti dicas oportere. Ibidem: Postero anno L. Metellus mentio-
 nem tui census fieri verat. Hinc posteri dicitur, quicquid ex
 nobis & post nos etià ex aliis nascetur. [ὑστέρων ἄχρηστον.
 Gall. Successors, ceux qui viennent ou sont nez apres. Ital. Nostri de-
 scendenti, che vengono dopo di noi. Ger. Die Nachkommen, Nachfahren.
 Hisp. Los descendientes, generacion venidera. Pol. Potemkowie.] Ci-
 cer. 3. de Natura deorum: Expectantur hæc poena à liberis, à
 nepotibus, ac posteris. Plin. lib. 12. cap. 1: Tam digna miracu-
 lo, ut Licinius Mutianus pro deo eundem etiam posteris putarit.
 In posterum prospicere, in posterum differre: hoc est, in po-
 sterum tempus. Cicero pro Muræna: Sapient ac multa in po-
 sterum prospiciens. Idem ad Atticum: Distulimus sermonem
 in posterum. Huius antitheton est In praesens. Cicero in Ca-
 til. Magna tempestas invidiæ, si minus in praesens, at in po-
 sterum impendet. Posteri pedes: hoc est, posteriores qui post
 primos sunt, & similes. Postero, absoluit, pro postero die. Tac-
 it. lib. 4. Idemque quum postero ad quæstionem traheretur. Hinc
 deducitur Praeposterus: hoc est, pervertus, qui rerum ordinem
 perturbat. Cicero Caes. Praeposteros habes tabellarios: est
 sic quidem non offendunt: sed tamen quum à me
 discedunt, flagitant literas: quum ad me veniunt, nullas affe-
 runt. Quintil. Praeposteræ res occidere, deinde erubescere. Pre-
 posteræ libido, nefandum masculæ libidinis flagitiū, quo na-
 turæ sexusque ordo pervertitur.
 Posterior, & hoc posterius, comparativum. [ὑστέρων ἄχρηστον.
 Gall. Qui vient apres, qui suit apres, posterior. Ital. Chi se-
 gue chi viene appresso, qui viene dietro. Ger. Das nachgehende nach-
 folgende. Hisp. Posterior, entre dos. Pol. Zadny. Vng. Utól-
 vólso. Ang. That follows after.] Vnde posteriora in animali
 dicuntur quæ à tergo sunt, & à facie averia. Cic. 12. Phil. Poste-
 riores cogitationes (ut ajunt) sapientiores solent esse. In-
 terdum idem est quod vilior, abjectior, & minoris pretii. Idem
 Att. lib. 10: Quorum utriusque semper patriæ salus & dignitas
 posterior sua dominatione, & domesticis commodis fuit.
 Idem 3. Philip. Tu verò ita vitam, corpusque, servato, ita fortun-
 nas, ita rem familiarem, ut hæc posteriora libertate ducas.
 Idem in Piso. Nihil isto posterius, nihil nequius. Terent. in
 Adelph. Si id sit dando, atque obsequendo, non posteriores fer-
 ram. Vbi Donatus: Nō posteriores feram, subauditur, partes.
 Posteriora & Superiora opponuntur. Cic. 3. de Orat. Paria
 esse debent posteriora superioribus.
 Postremus, superlativum, Vltimus, [ὑστέρων ἄχρηστον.
 Gall. Tant le dernier. Ital. Vltimo. Ger. Der aller letzt der hindertst.
 Hisp. Ultimo, ultimo. Pol. Ostatny. Vng. Leg utolsó. Ang. The last
 of all.] Terent. in Phorm. Hæc denique eius fuit postrema ora-
 tio. Postremos homines, pro perditissimis, & sceleratissi-
 mis, dixit M. Brutus in Epistol. ad Cic. Quod si Romanos nos
 esse meministemus, non audacius dominari cuperent postre-
 mi homines, quàm id nos prohiberemus. Cicero pro Roscio
 Amerino: Sin autem id actum est, idcirco arma sumpta sunt
 ut homines postremi pecuniis alienis locupletarentur, & in
 fortunas uniuscujusque impetum facerent, &c.
 Postremi homines, veteres pro postremo dixerunt. quem-
 admodum & postremitas pro extremitate: ut annotavit Spon-
 tinus. Gracchus apud Aulum Gell. lib. 15. cap. 12: Omnium
 nationum postremum, nequissimumque, exillimatore.
 Postulatus, adverb. Postea, Posteriori loco, paulò post. [ὑστέρων
 ἄχρηστον. Gall. Apres. Ital. Dopo. Ger. Nach. Hisp. Después.
 Bel. Na. Hisp. Después. Pol. Poziem. Vng. Után. Ang. Afterward.] Plaut. in Epid. Vos pri-
 ores esse oportet, nos posterius dicere, Quod plus sapitis.
 Plaut. in Amphit. Ne tu posterius in me culpam transferas.
 Cic. 6. Ver. Tum mittit Rex ad illum: sibi videatur, ut reddat:
 jubet ille posterius ad se reverti.
 Postremo, adverbium ordinis, Denique, ultimo loco, tandem.
 [ὑστέρων ἄχρηστον. Gall. Finalement, pour la dernière fois, à la
 parfu. Ital. Vltimamente, finalmente. Ger. Zuletzt, endlich. Bel. Zam-
 iactien. Hisp. Por último, vltimamente. Pol. Ostatnie. Vng. Utá-
 ny, végéig. Ang. At the last.] Salust. Postremo omnibus mo-
 dis pecuniam trahunt Pro eodem: Ad postremum æque dicitur.
 In posterum verò, significat in futurum tempus. Quintil. lib. 1: Multa
 lingua vitæ nisi primis eximantur annis, in-
 commendabili in posterum pravitate duratur.
 Postremum quoque superlativum adverbialiter ponitur: ut ul-
 timum. Terent. in Andr. Si id facis, hodie postremum me videri.
 Posterioritas, posteritatis. Et. Ipsi posteri, vel ætas subsequens.
 [ὑστέρων ἄχρηστον. Gall. Postérieur. Ital. EE 3.]

Ital. *Potomus*. Ger. *Diu Nachtomus* det. so nch vna sen wer-
den Hispan. *La generation venidera, los descendientes*. Pol. *Potomus*.
Vng. *Maradek*. Ang. *Potterius*. Cic. in *L. xlii*: Quo in ge-
nere sperare videor, Scipionis & *L. xlii* amicitiam notam po-
sticitati fore. Idem *L. Tusc.* Quam optimus quisque maximè
posticitati seruit. *Ovid. 1. de Ponto, Eleg. 5*: Quam laudem à
sera posticitate ferat.

Posticio, pen. corr. ad. inconseq. **Postpono**, **Posthabeo**. [POT
baxh. veta. n. h. u. u. Gall. *Postpone*, *Postponere*. Ital. *Postpone*.
Ger. *Nachsetzen, ringer setzen*. Hisp. *Postponer*. Pol. *Na 3a. klade*.
Vng. *Vol. v. d. m.*. Ang. *To postpone*.] *Pin. lib. 3. cap. 4. de Nar-*
bonensi provincia loquens: Urbibus & agrorum cultu, vno-
rum, motumq; dignatione, amplitudine opum, nulli provin-
ciarum posticienda.

Postitum, **Posthabitum** est. *Salust.* Sed ubi periculum advenit,
invidia, atq; superbia postitue. *Budzus*.

Postgeniti, divisio dictionibus. **Posteri**. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Ital. *Chi vengono dopo di noi*. Ger.
Die nachtommen. So *hermah gubem werden*. Hisp. *Los descendientes*.
Pol. *Posterior*. Vng. *Vinnuk valok*. Ang. *The posteriors*.]
Horat. 1. Carm. Ode 24: Clarus post genitis.

Posthabeo, es, act. **Postpono**, **postero**, vilius pendo. [POT
baxh. veta. n. h. u. u. Gall. *Postpone*, *Postponere*. Ital. *Postpone*.
Ger. *Nachsetzen, ringer setzen*. Hisp. *Postponer*. Pol. *Na 3a. klade*.
Vng. *Vol. v. d. m.*. Ang. *To postpone*.] *Terent.*
in *Phorm.* Nam omnes posthabui mihi res, ita ut par tui: Post
quam tantopere id vobis velle animum adverteram. *Virgil. 7.*
Aegloga: Posthabui tamen illorum mea feria ludo. *Cicet. 5.*
Tusc. Ut omnibus rebus posthabitis, totos se in optimo vite
statu exquirendo collocant.

Posthac, Deinceps, in futurum, quasi post hoc tempus. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *Après ce temps*.
Ital. *Dor ora avanti, e dopo*. Ital. *Per l'innanzi, da qua à die-*
tra per l'annate. Ger. *Darhin, oder hernach*. Bel. *Hiemas*. Hisp. *De*
qui adelante. Pol. *Postum*. Vng. *Ex vten*. Ang. *Afterward*.] Sicut
antehac, ante hoc tempus. *Terent.* in *And.* posthac quas facient
deintegro comœdias. *Vide Vallam lib. 2. cap. 37.*

Posthumus, penult. corr. ex **post**, & **humus** componitur, Qui
post mortem parentis natus est, quasi post humatum: hoc est,
sepulchrum patrem natus. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *Qui est né après la mort*
de son père, posthume. Ital. *Nato poi che è morto suo padre*. Ger. *Die*
nach seines Vaters tod gebor ist. Hisp. *El que nasce después de muer-*
to el padre. Pol. *Ten ktora sie postumcy wygniki miera dyl*. Vng. *Azta*
halala vtan zuletse. Ang. *He that is borne after his fathers*
deceas.] *Plautus* in *Aulul.* Post mediam ætatem, qui mediam
ducit uxorem domum, Si eam senex anum prægnantem for-
tuito lecerit, Quid dubitas quin sit paratum nomen puero
posthumus? *Cicet. 3. de Finibus*: Dicuntq; ut liberis consul-
tum velimus, etiam si Posthumus futuri sint. & Posthumum
tamen non eum significare tantum, qui patre mortuo, sed &
qui postremo loco natus est, *Cesellius Vindex* ex veteribus *Vir-*
giliis disputat apud *Gellium lib. 2. cap. 16*: Itaq; nonnulli e-
riam sine aspiratione scribunt.

Posthumus, ma, mum, pro Futuro, & sequenti, & postero. *Van-*
de & Apuleius Posthumam spem dixit. *Virgil. 6. Aencid.* tua
posthuma proles. *Cic. pro Cæcin.* Filius posthumus.

Posticum, **postici**, pen. prod. à **post** stando, n. f. Ostium est in
posteriore parte ædium. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *La derriere, ou l'ou-*
vert de derrière d'une maison. Ital. *Postico, l'uscio de dietro della casa*. Ger.
Ein hinterthur. Hisp. *El postico detrás de la casa*. Pol. *Tel. 2ed. Vn.*
Post. 3ya. Ang. *A gate on the back side of an house*.] *Plaut.* in *Sti-*
cho: sed quam cogito, Potius quam in dividiam veniam, est
etiam hic ostium. Aliud posticum nostrarum harumce ædium:
Ea ibi opsonatum, eadem referam opsonium. *Horat. libro 1.*
Epist. Atria servantem postico falle clientem. & Pro eodem
etiam postica feminino genere dicitur. *Ammianus*: Per po-
sticam ingressus, referam in veat confluentem ex finitimis virili
& muliebri sexu: quo verbo ipsum quoque *Varronem* usum
esse *Nonius* testatur. & Postica etiam augures appellabant
plagam Septentrionalem, propterea quod qui inauguraban-
tur, hanc coeli partem à tergo habebant, facie in meridiem
conversi, quam idcirco anticam vocabant: Occasum autem
dexteram appellabant, quemadmodum Ortum sinistram. & Itē
postica, linea est in agris dividendis, quæ ab Oriente in Occi-
dentem spectat. Omnia deniq; quæ post nos sunt, postica di-
cantur & quæ ante nos, antica.

Posticulus, *lat.* diminutivum à postica. Idem significans. *isid. 11.*
lib. 4. *Apuleius*: Per quosdam brevem posticulam intro vo-
cat me.

Posticulus, *li.* aliud diminutivum eiusdem significationis.
Plaut. in *Trin.* Posticulum hoc recepit, quum sedes vendidit.
Ibidem: Vbi nunc filius meus habitavit? S. hic in hoc posticulo.
Posticulus, a, um, adjectivum est, Quod post nos est. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *Après ce temps*.
Ital. *Dor ora avanti, e dopo*. Ital. *Per l'innanzi, da qua à die-*
tra per l'annate. Ger. *Darhin, oder hernach*. Bel. *Hiemas*. Hisp. *De*
qui adelante. Pol. *Postum*. Vng. *Ex vten*. Ang. *Afterward*.] Sicut
antehac, ante hoc tempus. *Terent.* in *And.* posthac quas facient
deintegro comœdias. *Vide Vallam lib. 2. cap. 37.*

Posticulus, *li.* aliud diminutivum eiusdem significationis.
Plaut. in *Trin.* Posticulum hoc recepit, quum sedes vendidit.
Ibidem: Vbi nunc filius meus habitavit? S. hic in hoc posticulo.
Posticulus, a, um, adjectivum est, Quod post nos est. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *Après ce temps*.
Ital. *Dor ora avanti, e dopo*. Ital. *Per l'innanzi, da qua à die-*
tra per l'annate. Ger. *Darhin, oder hernach*. Bel. *Hiemas*. Hisp. *De*
qui adelante. Pol. *Postum*. Vng. *Ex vten*. Ang. *Afterward*.] Sicut
antehac, ante hoc tempus. *Terent.* in *And.* posthac quas facient
deintegro comœdias. *Vide Vallam lib. 2. cap. 37.*

Posticulus, *li.* aliud diminutivum eiusdem significationis.
Plaut. in *Trin.* Posticulum hoc recepit, quum sedes vendidit.
Ibidem: Vbi nunc filius meus habitavit? S. hic in hoc posticulo.
Posticulus, a, um, adjectivum est, Quod post nos est. [POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *Après ce temps*.
Ital. *Dor ora avanti, e dopo*. Ital. *Per l'innanzi, da qua à die-*
tra per l'annate. Ger. *Darhin, oder hernach*. Bel. *Hiemas*. Hisp. *De*
qui adelante. Pol. *Postum*. Vng. *Ex vten*. Ang. *Afterward*.] Sicut
antehac, ante hoc tempus. *Terent.* in *And.* posthac quas facient
deintegro comœdias. *Vide Vallam lib. 2. cap. 37.*

acharion. isid. 11. Gall. Qui est derriere. Ital. Chi è dietro. Ger.
Das dahinter oder hinterwey ist Hisp. Los qui es detrás. Pol. Za-
ny. Vng. Viannam vale. Ang. That is behind. Quando vero an-
ticam & posticam dicimus, subaudiuntur nomen part, vel aliud
simile. *Perf. Satyr. 1.* - posticæ occurrite sanæ: hoc est, in similitudine
faciæ à parte posteriore. *Auson.* postico vulnere foissor.
Posticæ, arum, Absq; adjunctione alterius, veteres hoc nomine
interiores templorum fores vocabant, quemadmodum anti-
cas anteriores. *Cornutus* in *Perfumo Satyr. 1.*

Postidea, post. id. sive deinde. *Plautus* in *Sticho*: Quin equius
est nos potiorum habere te, postidea viros nostros. Ibidem:
Postidea loci il hoc edixerit.

Postilena, postilena, pen. prod. f. p. Incurvū lignū, sive crassius
lorum quod sub iumentu cauda ponitur: à post stando (ut volu-
it) dictum, quod posteriori iumentu parti exoneret.
[POT
N. n. v. n. d. r. e. x. n. p. r. o. n. e. m. a. p. r. e. Gall. *Postpone*, *Postponere*. Ital. *Postpone*.
Ger. *Nachsetzen, ringer setzen*. Hisp. *Postponer*. Pol. *Na 3a. klade*.
Vng. *Vol. v. d. m.*. Ang. *To postpone*.] *Plautus* in *Sti-*
cho: sed quam cogito, Potius quam in dividiam veniam, est
etiam hic ostium. Aliud posticum nostrarum harumce ædium:
Ea ibi opsonatum, eadem referam opsonium. *Horat. libro 1.*
Epist. Atria servantem postico falle clientem. & Pro eodem
etiam postica feminino genere dicitur. *Ammianus*: Per po-
sticam ingressus, referam in veat confluentem ex finitimis virili
& muliebri sexu: quo verbo ipsum quoque *Varronem* usum
esse *Nonius* testatur. & Postica etiam augures appellabant
plagam Septentrionalem, propterea quod qui inauguraban-
tur, hanc coeli partem à tergo habebant, facie in meridiem
conversi, quam idcirco anticam vocabant: Occasum autem
dexteram appellabant, quemadmodum Ortum sinistram. & Itē
postica, linea est in agris dividendis, quæ ab Oriente in Occi-
dentem spectat. Omnia deniq; quæ post nos sunt, postica di-
cantur & quæ ante nos, antica.

scimus sit an ibi nati sunt vultus horis. Lucilius: Postomides hunc...

Postpono, postponis, postposui, postpositum. sicut retro po- no. posthabeo, postfero. [712] Gal. dicitur...

Postprincipium, Dicitur copulata, qua Varro apud Gellium utitur...

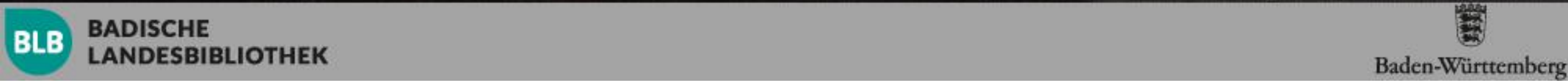
Postquam, & postquam. Connexive particulae sunt, quibus...

Postremus, adjectivum, Postremo, adverbium, Vide POSTREMS.

Postridie, adverb. Postero, vel sequenti die. [713] Machab. 17. Gall. Le lendemain. Ital. Il giorno seguente. Ger. Demerteris den nachsten tag darnach. Hisp. Va dia despues. Pol. Demerter, Vng. Masod hay honap. Ang. The day following. Sicut...

præcedebat. Cujus loco dicere non possemus, pridie quo occideretur...

præcedebat. Cujus loco dicere non possemus, pridie quo occideretur, ut nonnulli loquuntur: hujusmodi enim sententia secum pugnet, itaq; non satis recte putavit Valla in hujusmodi locutionibus, QVAM particulam accipi pro relativo QVO. Neque enim satis apte hanc orationem Pridie, quam occideretur, sic interpretens, Pridie quo occideretur: sed potius sic: Pridie postquam occideretur. Similiter, Postridie quam pater mortem obiit, epulum feci: id est, postquam pater mortem obiit, postridie epulum feci: ut dies mortis illi serviat postera verò, epulis. Nos autem, postridie quo pater mortem obiit, epulum feci: quod neque orationi, neque sensui convenit. Nam postridie, alium diem exigit præcedentem: in isto verò exemplo, nullus alius dies præcessit. Ergo quam pro postquam exponendum est, ut postridie, sequatur ipsum diem quo pater mortem obiit. Similiter, Postridie quam uxore duxero, navigandū est mihi. Si quam, pro quo sumatur, non recte fiet interpretatio. Igitur necessaria quam, pro postquam, nō pro quo sumendum est: nisi hoc modo sumamus, postridie: id est, postero die ab eo quo pater mortem obiit, epulum feci: & Postridie ab eo quo uxore duxero, navigandum est mihi. Et Valla fortè ita intellexit. Hoc modo sumenda sunt pleraq; Livii exempla: ut lib. 3. Anno trecentesimo altero quam condita Roma erat, iterum mutatur forma civitatis à Consulibus ad Decemviros. Et lib. 4. Dictator exercitu victore domum reducto, die octavo quam creatus erat: id est, octavo die ab eo quo creatus erat. Et aliud: Quam condita Roma erat: id est, ab eo quo condita Roma erat. Quod etiam pro postquam sumi potest. Postulant tamen Valla exempla brevius exponi, ut quam pro quum sumatur, hoc modo: quam hoc est, quum pater mortem obiit, epulum feci postridie: & quam hoc est, quum uxorem duxero, navigandum est mihi postridie. Illud autem Ciceronis ad Tironem: Menandrius postridie ad me venit quam expectarem: pro quum omnino sumatur, non pro postquam, neq; pro antequam, neque ab eo quo hoc modo, Menandrius quam id est, quum die præcedenti cum expectarem, venit ad me postridie. Vnde rectè sequitur: itaq; postridie habui noctem plenam timoris: id est, noctem quam ipsum diem præcedentem infecuta est, & intercessit inter postridie: hoc est, sequentē diem, & ipsum præcedentem. A pridie fit Pridianus, pridiana, pridianum, pro eo quod pridie alicujus dies factū est. Sueton. in Calig. Marcelcente adhuc stomacho pridiani cibi onere Plantas in Milite, postriduo dixit pro postridie: Postriduo (inquirit) natus sum ego mulier, quam Iupiter ex Oponeatus est. Postulo, as, ad. p. Iulianer. & meo quodammodo jure aliquid peto. [714] Gal. dicitur...



Postulatio, postulatio, s. Querela, & quasi iusta interposita querelam. [פּוֹסְטוּלָטִיּוֹן] Gall. Demanda. Ital. Dimanda. Ricicita. Ger. Ein verweissung. Item. Ein forderung. Begierung. Hisp. Obra de demandar con instancia. Pol. Zadanis. Vng. Pana celladat. Ang. A request. A demande.] Plaut. in Bacch. Acris postulatio haec est, quum huius dicta intelligo. Proprie tamen postulatio idem fere est quod petitio. Cic. Attic. lib. 3. Est illa impudens quidem postulatio. Idem pro Murana: Concessit Senatus postulatio tuz. & Vacare postulatiombus, est quod vulgo dicitur, expedire respublicas. Plin. in Epistol. Senecio quum explorasset Consules postulatiombus vocatos, convenit me, &c. Respondere postulatiombus, idem. & Item postulatiombes advocatorum sunt patrono iudicij in foro. Suetonius in Nerone: Celeberrimis patronis non tractantur, & breves (ut aliolet) sed maximas, plurimasque postulatiombes certatim ingerentibus. Postulatio item expiatio est neglecta religionis. Cic. Quod eodem ostento telluri postulatio debet dicitur. Varro videtur dixisse postulatiombes pro postulatiombem, libro quarto de ling. Latina: Deum manium inquit, postulatiombem postulare, civem forissimum eodem demitti. Hinc postulatiombes ostenta, prodigia, fulgura quae neglecta fuerint, nec procurata, ideoque, expiatione indigebant. Festus.

Postulatum, n. s. Postulatio. [פּוֹסְטוּלָטוּם] Gall. Demanda. Ital. Dimanda. Ricicita. Ger. Ein verweissung. Item. Ein forderung. Begierung. Hisp. Obra de demandar con instancia. Pol. Zadanis. Vng. Pana celladat. Ang. A request. A demande.] Plaut. in Bacch. Acris postulatio haec est, quum huius dicta intelligo. Proprie tamen postulatio idem fere est quod petitio. Cic. Attic. lib. 3. Est illa impudens quidem postulatio. Idem pro Murana: Concessit Senatus postulatio tuz. & Vacare postulatiombus, est quod vulgo dicitur, expedire respublicas. Plin. in Epistol. Senecio quum explorasset Consules postulatiombus vocatos, convenit me, &c. Respondere postulatiombus, idem. & Item postulatiombes advocatorum sunt patrono iudicij in foro. Suetonius in Nerone: Celeberrimis patronis non tractantur, & breves (ut aliolet) sed maximas, plurimasque postulatiombes certatim ingerentibus. Postulatio item expiatio est neglecta religionis. Cic. Quod eodem ostento telluri postulatio debet dicitur. Varro videtur dixisse postulatiombes pro postulatiombem, libro quarto de ling. Latina: Deum manium inquit, postulatiombem postulare, civem forissimum eodem demitti. Hinc postulatiombes ostenta, prodigia, fulgura quae neglecta fuerint, nec procurata, ideoque, expiatione indigebant. Festus.

Potamo, n. s. Potamo. [פּוֹתָמוֹ] Gall. Le moulin. Ital. Molino. Ger. Der Wasserfall. Hisp. Molino. Pol. Młyn. Vng. Malom. Ang. Watermill. Cic. 4. Tull. Filius, qui potet potiorque, est pater: id est, melior, aut praestantior.

Potissimus, superlativus. Fere exponitur per optimus, aut precipuus. [פּוֹתִישִׁימ] Gall. Le meilleur. Ital. Megliore. Ger. Das Beste. Hisp. Mejor. Pol. Najlepszy. Vng. Legjobb. Ang. The best. Cic. 4. Tull. Filius, qui potet potiorque, est pater: id est, melior, aut praestantior.

Potius, potissimum, vel potissime, adverbium, magis, maxime, [פּוֹתִישִׁי] Gall. Plus. Ital. Più. Ger. Mehr. Hisp. Mas. Pol. Bolej. Vng. Jobbik. Ang. Rather. D. sicut autem potius, & potissimum, seu potissime, quod potius ad duo tantum: potissimum vero ad plura refertur, ut, Quem potissime statuam heredem? Fabium an Lucium? aut: Quam potissime crudeliter multae sint. Autor ad Heren. lib. 1. In comparatione in qua per contentione utrum potius, aut quod potissimum sit, quae utrum idem ibidem: Quum quare orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissimum dicat. Cicero in Leho: Haec tibi mihi videtur de amicitia quid sentiam potissimum, dixisse. Plautus in Pleud. Hanc diem simpliciter potissimum. Invenitur tamen quandoque potissimum refertur ad duo. Cic. Quamquam praestat honestas potissimum, tamen utri potissimum consulendum sit, deliberetur.

Potro, vide POTO.

Potriades, Quadrage apud Virgil. 3. Georg.

Poto, potas, potavi, potatu & potum, n. p. Valde bibo. [פּוֹתוֹ] Gall. Boire. Ital. Bere. Ger. Trinken. Bel. Drinken. Hisp. Beber. Pol. Pija. Vng. Ivis. Képpenni. An. To drink. Cic. de Clar. Orat. Si potare velis, de dolio tibi haerensia est. Idem 2. Philip. Domus erat aleatoribus referta, plena ciborum, totos dies potabatur, &c. Idem 2. de Finibus. Tum ipsum, cum vigiliis & fame cruciasset, clamat virus beatiorum fuisse, quam potantem in rosis Thoriis. Aquam potare galea, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Accutum acre potare. Horat. 2. Seren. Satyr. 3. Verg. 3. Georg. Et lac concretum cum sanguine potat equino. & Abobores quoque potare dicuntur, quum liquor radicebus affunditur. Plin. lib. 12. cap. 11. Docimus etiam arborescens vine potare. Lanx etiam colores potare dicuntur. Plin. lib. 9. cap. 31. Quis lana potat horis, rufusque; mergitur carminibus, donec omnem ebibat saniem. & Eius composita sunt, Appoto, quod est multum potro. Plaut. in Cure. Postquam cenasti atque, appotalos poscit tibi in manum: Provocat me in aleam, ut ego edam. Composito, simul potro & appoto. Vide Composito, qui Graeci appotant dicunt. Epoto, potando exhausto. Appoto, potro, valde potro. Appoto, ante potro, & habent penultimam productam.

Potandus, da, dum, veni, veni, veni. Ovid. 2. Fast. Domque prant epulas, potandaque, vina ministri.

Potatis, potata, potatum: ut Potata aqua Plin. lib. 2. cap. 10. In Falisco Clitumnus annis aqua potata, candidos boves facit.

Potator, potatoris, m. s. Qui potantibus indulget. [פּוֹתָטוֹר] Gall. Boire. Ital. Bere. Ger. Trinken. Hisp. Beber. Pol. Pija. Vng. Ivis. Képpenni. An. To drink. Cic. de Clar. Orat. Si potare velis, de dolio tibi haerensia est. Idem 2. Philip. Domus erat aleatoribus referta, plena ciborum, totos dies potabatur, &c. Idem 2. de Finibus. Tum ipsum, cum vigiliis & fame cruciasset, clamat virus beatiorum fuisse, quam potantem in rosis Thoriis. Aquam potare galea, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Accutum acre potare. Horat. 2. Seren. Satyr. 3. Verg. 3. Georg. Et lac concretum cum sanguine potat equino. & Abobores quoque potare dicuntur, quum liquor radicebus affunditur. Plin. lib. 12. cap. 11. Docimus etiam arborescens vine potare. Lanx etiam colores potare dicuntur. Plin. lib. 9. cap. 31. Quis lana potat horis, rufusque; mergitur carminibus, donec omnem ebibat saniem. & Eius composita sunt, Appoto, quod est multum potro. Plaut. in Cure. Postquam cenasti atque, appotalos poscit tibi in manum: Provocat me in aleam, ut ego edam. Composito, simul potro & appoto. Vide Composito, qui Graeci appotant dicunt. Epoto, potando exhausto. Appoto, potro, valde potro. Appoto, ante potro, & habent penultimam productam.

Potatio, potationis, f. Actus potandi. [פּוֹתָטוּת] Gall. Boire. Ital. Bere. Ger. Trinken. Hisp. Beber. Pol. Pija. Vng. Ivis. Képpenni. An. To drink. Cic. de Clar. Orat. Si potare velis, de dolio tibi haerensia est. Idem 2. Philip. Domus erat aleatoribus referta, plena ciborum, totos dies potabatur, &c. Idem 2. de Finibus. Tum ipsum, cum vigiliis & fame cruciasset, clamat virus beatiorum fuisse, quam potantem in rosis Thoriis. Aquam potare galea, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Accutum acre potare. Horat. 2. Seren. Satyr. 3. Verg. 3. Georg. Et lac concretum cum sanguine potat equino. & Abobores quoque potare dicuntur, quum liquor radicebus affunditur. Plin. lib. 12. cap. 11. Docimus etiam arborescens vine potare. Lanx etiam colores potare dicuntur. Plin. lib. 9. cap. 31. Quis lana potat horis, rufusque; mergitur carminibus, donec omnem ebibat saniem. & Eius composita sunt, Appoto, quod est multum potro. Plaut. in Cure. Postquam cenasti atque, appotalos poscit tibi in manum: Provocat me in aleam, ut ego edam. Composito, simul potro & appoto. Vide Composito, qui Graeci appotant dicunt. Epoto, potando exhausto. Appoto, potro, valde potro. Appoto, ante potro, & habent penultimam productam.

Potissimus, superlativus. Fere exponitur per optimus, aut precipuus. [פּוֹתִישִׁימ] Gall. Le meilleur. Ital. Megliore. Ger. Das Beste. Hisp. Mejor. Pol. Najlepszy. Vng. Legjobb. Ang. The best. Cic. 4. Tull. Filius, qui potet potiorque, est pater: id est, melior, aut praestantior.

Potius, potissimum, vel potissime, adverbium, magis, maxime, [פּוֹתִישִׁי] Gall. Plus. Ital. Più. Ger. Mehr. Hisp. Mas. Pol. Bolej. Vng. Jobbik. Ang. Rather. D. sicut autem potius, & potissimum, seu potissime, quod potius ad duo tantum: potissimum vero ad plura refertur, ut, Quem potissime statuam heredem? Fabium an Lucium? aut: Quam potissime crudeliter multae sint. Autor ad Heren. lib. 1. In comparatione in qua per contentione utrum potius, aut quod potissimum sit, quae utrum idem ibidem: Quum quare orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissimum dicat. Cicero in Leho: Haec tibi mihi videtur de amicitia quid sentiam potissimum, dixisse. Plautus in Pleud. Hanc diem simpliciter potissimum. Invenitur tamen quandoque potissimum refertur ad duo. Cic. Quamquam praestat honestas potissimum, tamen utri potissimum consulendum sit, deliberetur.

Potro, vide POTO.

Potriades, Quadrage apud Virgil. 3. Georg.

Poto, potas, potavi, potatu & potum, n. p. Valde bibo. [פּוֹתוֹ] Gall. Boire. Ital. Bere. Ger. Trinken. Bel. Drinken. Hisp. Beber. Pol. Pija. Vng. Ivis. Képpenni. An. To drink. Cic. de Clar. Orat. Si potare velis, de dolio tibi haerensia est. Idem 2. Philip. Domus erat aleatoribus referta, plena ciborum, totos dies potabatur, &c. Idem 2. de Finibus. Tum ipsum, cum vigiliis & fame cruciasset, clamat virus beatiorum fuisse, quam potantem in rosis Thoriis. Aquam potare galea, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Accutum acre potare. Horat. 2. Seren. Satyr. 3. Verg. 3. Georg. Et lac concretum cum sanguine potat equino. & Abobores quoque potare dicuntur, quum liquor radicebus affunditur. Plin. lib. 12. cap. 11. Docimus etiam arborescens vine potare. Lanx etiam colores potare dicuntur. Plin. lib. 9. cap. 31. Quis lana potat horis, rufusque; mergitur carminibus, donec omnem ebibat saniem. & Eius composita sunt, Appoto, quod est multum potro. Plaut. in Cure. Postquam cenasti atque, appotalos poscit tibi in manum: Provocat me in aleam, ut ego edam. Composito, simul potro & appoto. Vide Composito, qui Graeci appotant dicunt. Epoto, potando exhausto. Appoto, potro, valde potro. Appoto, ante potro, & habent penultimam productam.

Potandus, da, dum, veni, veni, veni. Ovid. 2. Fast. Domque prant epulas, potandaque, vina ministri.

Potatis, potata, potatum: ut Potata aqua Plin. lib. 2. cap. 10. In Falisco Clitumnus annis aqua potata, candidos boves facit.

Potator, potatoris, m. s. Qui potantibus indulget. [פּוֹתָטוֹר] Gall. Boire. Ital. Bere. Ger. Trinken. Hisp. Beber. Pol. Pija. Vng. Ivis. Képpenni. An. To drink. Cic. de Clar. Orat. Si potare velis, de dolio tibi haerensia est. Idem 2. Philip. Domus erat aleatoribus referta, plena ciborum, totos dies potabatur, &c. Idem 2. de Finibus. Tum ipsum, cum vigiliis & fame cruciasset, clamat virus beatiorum fuisse, quam potantem in rosis Thoriis. Aquam potare galea, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Accutum acre potare. Horat. 2. Seren. Satyr. 3. Verg. 3. Georg. Et lac concretum cum sanguine potat equino. & Abobores quoque potare dicuntur, quum liquor radicebus affunditur. Plin. lib. 12. cap. 11. Docimus etiam arborescens vine potare. Lanx etiam colores potare dicuntur. Plin. lib. 9. cap. 31. Quis lana potat horis, rufusque; mergitur carminibus, donec omnem ebibat saniem. & Eius composita sunt, Appoto, quod est multum potro. Plaut. in Cure. Postquam cenasti atque, appotalos poscit tibi in manum: Provocat me in aleam, ut ego edam. Composito, simul potro & appoto. Vide Composito, qui Graeci appotant dicunt. Epoto, potando exhausto. Appoto, potro, valde potro. Appoto, ante potro, & habent penultimam productam.

Potatio, potationis, f. Actus potandi. [פּוֹתָטוּת] Gall. Boire. Ital. Bere. Ger. Trinken. Hisp. Beber. Pol. Pija. Vng. Ivis. Képpenni. An. To drink. Cic. de Clar. Orat. Si potare velis, de dolio tibi haerensia est. Idem 2. Philip. Domus erat aleatoribus referta, plena ciborum, totos dies potabatur, &c. Idem 2. de Finibus. Tum ipsum, cum vigiliis & fame cruciasset, clamat virus beatiorum fuisse, quam potantem in rosis Thoriis. Aquam potare galea, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Accutum acre potare. Horat. 2. Seren. Satyr. 3. Verg. 3. Georg. Et lac concretum cum sanguine potat equino. & Abobores quoque potare dicuntur, quum liquor radicebus affunditur. Plin. lib. 12. cap. 11. Docimus etiam arborescens vine potare. Lanx etiam colores potare dicuntur. Plin. lib. 9. cap. 31. Quis lana potat horis, rufusque; mergitur carminibus, donec omnem ebibat saniem. & Eius composita sunt, Appoto, quod est multum potro. Plaut. in Cure. Postquam cenasti atque, appotalos poscit tibi in manum: Provocat me in aleam, ut ego edam. Composito, simul potro & appoto. Vide Composito, qui Graeci appotant dicunt. Epoto, potando exhausto. Appoto, potro, valde potro. Appoto, ante potro, & habent penultimam productam.

A drinking. Cic. 1. de Divin. Si modò temperatis esca, modi-
 corq; potationibus ita est affectus, ut supno corpore ipse vige-
 let. Plaut. in Stich. Quo potationes nulli, quor aut prandia.
 Potatus, m. m. q. potatio. [Vng. Ital.] Scaeca controvert.
 lib. 1. in reneque potatus obiecti fuit.
 Potus, pota, potum, participium, ebrius, qui abundè potavit.
 [הרשתי] *הרשתי* *הרשתי* *הרשתי* Gall. *Qui a bien*
des Ital. Che a beuto. German. *Trunden; voll.* Hispan. *El que*
beuio lems; fadament. Polon. *Pisany* vel *Vpsii.* Vng. *Isi ut, refeg.*
 Ang. *Thas hath drunken much, drunken.* Ovidius libro 3. Fall.
 Occurrit nuper, visa est mihi digna relatu pompa, fencem potum
 pota traherebat anus. Cicero Trebatio libro 7: Itaque et si
 domum bene potus, seroque redieram: tamen id caput ubi
 hac controversia est notavi. & Pomitur etiam passivè. Ovidius
 loco jam citato: tanto est Albulia pota Deo. Iuvenal. *epota-*
que flumina Medo Frandente. Ovid. lib. 15. Metam. Nocte no-
 rant pota, sine noxa luce bibuntur.

Potus, potura, poturum: ut Terra potura cruores, Stat. 12.
 Theb. Oves poturae, Propertius lib. 4. Eleg. 4.
 Potus, m. q. Potio. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Beverage.* Ital. *Bevanda.* German.
Esant. Hispan. *Bevanda.* Pol. *Napoy.* Vng. *Ital.* Ang. *Drink.*
 Cic. Tule. Quid quoddam mente quidem rectè uti possumus,
 malo cibo & potione repleri? Et in Catone: Tantum cibi &
 potionis adhibendum ut reficiantur vires, non opprimantur.
 Plin. lib. 10. cap. 72. Serpentes exiguo indigent potu.

Potus, potions, f. t. potus. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Beverage.* Ital. *Bevanda.* Ger.
Esant. Hispan. *Bevanda.* Pol. *Napoy.* Vng. *Ital.* Ang. *Drink.*
 Plautus in Stich. Nam intus mihi iam potione vinas
 aeneabo gulam. Colum. lib. 11. cap. 31. Ut cibus & potio
 sine fraude à cellariis præbeantur. Cic. 1. de Finib. Quum cibo,
 potioneq; famis, sitisque depulsa est. Cell. lib. 1. cap. 9. Vinum
 liquidum dicitur, & post cibum magnam potionem sumere.
 Quant. lib. 7. cap. 3. Bibere potionem.

Potus, potia, x. diminutivum à potio. [Vngar. *italorika.*] Suetonius
 in Domitiano: Ut non temere super cenam, præter
 matris malum, & medicum in ampulla potiunculam
 sumeret.

Potus, potia, m. t. Potator, apud Martialem est titulus, ad Sextilia-
 num potorem. [הרשתי] *הרשתי* *הרשתי* *הרשתי* Gall. *Qui*
am a boire, ou bon bibere. Ital. *Bevatore.* Ger. *Ein trinker.* Hispan.
Bevador. Pol. *Pyak.* Vn. *Isi ut, refeg.* Ang. *A good drinker.* Ho-
 m. 1. Epist. 201. Nulla placere diu nec vivere carmina possunt,
 que scribuntur aq; potioribus.

Potus, potia, n. m. Quod ad potandum pertinet. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Appartenant à boire.* Ital. *Pertinente à bevare.* German. *Das*
zum trunden gehort. Hispan. *Pertiniente à beber.* Polon. *Cap do*
pija piynalicy. Vng. *Isi ut, refeg.* Ang. *Belonging to drinking.*
 Hinc vasa potoria, sicut vasa escaia.

Potus, potus, n. f. Vas quod ad potu est deputatū. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Vasseau à boire, hanap.* Ital. *Bicchere.* Ger.
Ein trundgeschel. Hispan. *Vaso para beber.* Polon. *Kufel.* Vng. *Isi*
ut, refeg. Ang. *A drinking vessel.* Plin. lib. 33. cap. 10. Proloxum
 Vano tradit Pompeio res gerente circa Iudæam, ostensa mil-
 lia equum sua pecunia toleravisse: mille convivas totidem
 vasis potus mutantes vasa cum ferculis saginasse.

Potus, potus, ta. cum. Potus, sive ebrius. [הרשתי] *הרשתי* *הרשתי* *הרשתי* Gall. *Yvanage.* Ital. *Imbria.* Ger.
Brunich vel *vnd*
trunda. Hispan. *Emberoso, borracho.* Polon. *Opid.* Vng. *Isi ut,*
refeg. An. *Drunkem.* Suetonius in Othone: Fertur & noctibus
 vagari solitus, atque invalidum quenque obviorem, aut po-
 tulentum comipere. Interdum potulentus idem est quod po-
 tui idoneus, *metaph.* Gell. lib. 4. cap. 11. Penus est quod esculen-
 tum, aut potulentum est. Sic enim a nonnulli malunt legere quam
 quod vulgata exemplaria habent poculentus.

Potus, potus, penult. corr. frequentativum à potio, frequenter po-
 to. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Boire souvent.* Ital. *Bever sovente.* Ger. *Stets*
trunk. Hispan. *Beber à menudo.* Pol. *Vitamie pje.* Vng. *Idogalam,*
Myphynik. Ang. *To drinke often, to libbe.* Plaut. in Amphit.
 Nunc tibi hanc pateram qua dono mihi illic ob virtutem da-
 ta est. Pater rex qui potitavit, quem ego mea occidi manu.
 Idem Alis Tecum una postea aq; pocula potet.

Potus, potus, potiones, potionem præbeo. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Cujus passivum
 est Potonor. Sueton. in Calig. Creditur potionatus à Calo-
 nis ex ore, amatio quidem medicamento, sed quod in furo-
 rem vertit.

P ante R
 P. R. in notis antiquorum, Populus Romanus. P. R. Prætor.
 P. R. A. E. V. I. G. I. L. præfectus vigiliam. P. R. A. E. V. R. B. Præfectus
 vrbis. P. R. A. E. P. R. A. E. S. præfectus præsidii. P. R. A. E. F. Præfectus
 F. R. A. E. F. V. R. Præfectus vrbis. P. R. E. vel E. X. post reges exa-
 dos. P. R. I. D. N. O. N. A. P. R. pridie nonas Aprilis. P. R. I. N. C.
 I. V. V. E. N. T. princeps juvenatus. P. R. I. D. K. A. L. vel K. pridie

Kalendas. P. R. O. C. proconsul. P. R. O. C. S. proconsul. P. R. O.
 C. O. S. S. vel P. R. O. C. C. proconsules. P. R. O. N. Pronpropos, vel
 pronepotis. P. R. O. P. R. A. E. proprator. P. R. O. V. provincia. P. R.
 P. E. R. prætor peregrinus. P. R. P. R. proprator. P. R. S. Prætor.
 P. R. S. prætoris sententia. P. R. V. R. prætor urbanus. P. R. S. præ-
 ses. P. R. S. præfides. P. R. S. P. præses provincie.
 Præficus, præficia, præficium, & Præficia, præfice, Vide
 P. R. A. X. I. S.

Præ, Præpositio, Antè. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *De-*
nant. Ital. *Avanti, inanti.* Ger. *Bei.* Hispan. *Ante, delante.* Polon.
Przed. Vng. *Eldi.* Ang. *Before.* Extra compositionem aliquan-
 do absolute ponitur: ut apud Terentium in And. I. præ, sequar.
 Aliquando cū ablativo: ut Præ oculis, id est, ante oculos. Præ
 cunctis, id est, ante cunctos, vel plus quàm cuncti. Nonnun-
 quam causam denorat, accipiuntque pro ob, vel propter. Ita
 Terent. in Andr. Præ studio dum efficias quod cupis: id est, ob
 studium. Idem in Eynuch. Misera præ amore. Item idè valet
 quod præter. Gell. lib. 11. Præ: se uno, ceteros omnes linguæ
 Atticæ principes, gentemq; omnem cogitam, quodcumq; no-
 men Latinum, in des esse atq; agrestes prædicabat. Vbi com-
 parationem induit, ut Græcis *ωπε, ωπε.* Sic & apud Terent.
 Eynuch. Hic ego illum contempni præ me, *ωπε, ωπε.* Plaut. in
 Persa. Imò res omnes relictas habeo, præ quod tu velis. In eadè
 significatione dicimus præ quàm. Plautus in Amph. Prava res
 est voluptatum in vita, atq; in ætate Agunda, Præ quàm quod
 molestum est. Composita, significat antè, vel prius: ut Præ-
 pono, præfeto. Aliquando super: ut Præfectus, præfideo. Ali-
 quando valde, vel mirè in modò, sive præter modum: ut, Præcla-
 rus, Præcellus: quorum multa per Græcè effertur. Magis
 autem auget quàm per, jungiturq; cum nonnullis dictionibus
 cum quibus illud non jungitur: ut, Præpotens, Præcellens, Præ-
 celsus, Præclarus, Præclarus, Præfulgens, Prædives, Præ-
 dulcis, Prædurus, Præcultus, Prælongus, Prælongus, Prælongus.
 Nam Prælongus sermo, & prælonga oratio, ea di-
 citur quæ enormi longitudine est. Præpotens, Præcellus, & si-
 milia: majorem in modum potens, celsusq; & quasi præter
 modum, moremq; aliorum potens, ac celsus. Significat quan-
 doq; etiam antè tempus, sive præter morem aliorum: ut, Præcox
 uva, Præcox ingenium. Aliquando redundat: ut Præmoros,
 præcingo, quæ idem significant quod eorum simplicia. A
 Præ, h. Præ, quod collationem significat. Plaut. Modestior
 nunc quidem est de verbis, præter dū dum fuit: id est, si pristinos
 eius mores respicias, *ωπε, ωπε, ωπε.* Hinc etiam deductur
 Præter, sicut à sub, labitur, inter: pro, propter. Præ me fe-
 rit, præ me fers, præ se fert, vide infra in verbo FERRO.

Præceptio, act. t. Antè accipio. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Anticiper.*
 Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi, rodu.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura quæ præsumptio à nostris: à Græ-
 cis verò *ωπε, ωπε* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

Præcūdo, Præcūdo, acuo, aut anteriorem partē acuo. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Aiguise par le bout, ou forte aiguise.* Ital. *Molto agozere.* Ger.
zu vortheil scherpffen oba spiqen. Hispan. *Aguisar, yl acer muy agudo.*
 Pol. *Zawilozem.* Vn. *Elbi meq; fushon.* An. *To sharpe at the pointe or*
mak very sharpe. Cato de Re rust. Vitem teneram præcūdo,
 oblique, inter se medullam cum medulla componito.

Præcūsus, a, um, Valde acutus, vel anteriore sui parte cuspidatus.
 [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Fort aigu.* Ital. *Molto acuto.* Ger. *Schiffig*
sharpe spiqig. Hispan. *Muy agudo.* Pol. *Zawilozem.* Vn. *Hegyet igen*
eles. Ang. *Very sharpe.* Plin. lib. 11. cap. 26. Alperitas præcūsa in
 dorso. Cels. 2. bell. Gall. Tum magni pō dentis saxa, & præcūta
 trabes in muro collocabant. Culpis præcūta, Ovid. 7. Metam.

Præcūte, admodum acutè. [Vng. *igda alffou.*] Apuleius in Apo-
 logia: Et fortasse au præcūte reperisse vobis videbamini.

Præcūsus, a, um, Valde altus. [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Feri haut,*
fortepesand. Ital. *Molto alto, & molto profundo.* German. *Wbrant hoch.*
 Hispan. *Muy alto.* Pol. *Narzo wysoki xl eboki.* Vn. *Igen nagy igen*
moly. Ang. *Very high, very deep.* Livius 10. ab
 Vibe: Ostium fluminis præcūti, quo circumagi naves in flatio-
 nem ratam possint. Præcūsus alveus, idem 3. ab Vibe: Præcūta
 rapes, idem 10. ab Vibe.

Præauditis, antè auditis. [Vn. *Eldur meq; hallatant.*] Vlpian.
 de Officio proconsulis. D. lib. 1. Tit. 16. Sciēt etiam custodia-
 rum cognitionem mandare legatis: scilicet ut præauditas cus-
 todias ad se remittant.

Præbeo, præbes, ex præ & habeo, abjectis a & h, Do, exhibeo.
 [שתי] *שתי* *שתי* *שתי* Gall. *Raider.* Don. *ser, offrir.* Ital. *Dare.* Ger. *Geben.* Dant. *Belg.* *Queden;* given. Hispan. *Dar.* Pol.
Heic. Vn. *Adom.* An. *To give, to offer.* Nam qui aliquid præbet,
 id præhabere ratione dicitur. Cic. 1. de Nat. deor. Aer salus &
 EE 5 vitalem